

„დილა ამ გაზეთის გადართვით დაიწყეთ...“

საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაცია Georgian International Oil Corporation

ორშაბათი 28 ივლისი, 2003 წელი №198 (4577)

ინფორმაცია

წმინდა მოწამეთა დღე
დღეს მართლმადიდებლური სამყარო წმინდა მოწამეთა - კვირიკეს და მისი დედის ივლიკას სსენების დღეს აღნიშნავს.

არქაეოლოგია ახალ აღმოჩენებს აღიან

თბილისში, აბანოთუბანში, ორმოც მოწამეთა სახელობის ეკლესიის მშენებლობის ადგილას, არქეოლოგიური გათხრები მიმდინარეობს.

საქართველოს რესპუბლიკა

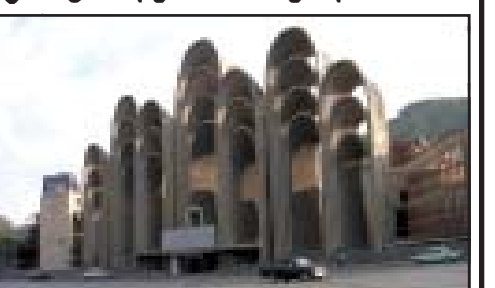
გაზეთი დაარსდა 1918 წლის 25 ივლისს, აღდგენილია 1990 წელს. ღირსი 50 თეთრი.

დედაქალაქის მფინვე შტრისი. ჯემალ პასრაპის ფოტო.

აბჯარი გიორგი ბრწყინვალეს სახელობის

დღეს რესპუბლიკის მომართება თავდაცვის აკადემიის კურსანტთა გზაში მიმდინარეობს მონივრული.

წლებს ფორმით სორციელდება. თერთმეტივე კურსდამთავრებულს დღესვე გადაეცემათ დიპლომები.

ჩვენებურები ახალი დროის ნიშანი

ნ. მ. 3-3 მ.

ფელეტონი იცერაკო სეგუნა ნაიდოძეგუბუ

XV საუკუნის იანონური ნოველა *
ნაიდოძეგუბუ იამახოგო გაკუგავამ, სეგუნის დინასტიის უმცროსმა სეგუნმა მუსგად მაშინ გაიღვიძა, როცა გაისეს თვის მასიქაკის კამმა დარეკა.

გულის გუხარი ჩვენებურ ტარზე წამოგებულ სხვისი ცული

მხირა პასუხი კოლაგას - უსო გაზეთის მართველ კორესპონდენტებს
„ქვეყანა, რომელშიც ბოლო ათი წლის მანძილზე ჩინოვნიკთა გამდიდრების გარდა არავითარი სხვა პროცესი არ მიმდინარეობს, კაგასტროვისთვის არის განწირული“.

გაკუბალ სიმართლე-ჭეშმარიტებად მიანხიათ იგი? თუ, დავიჯერო, მხოლოდ იმიტომ წერენ, რომ ამგვარ „სიმართლემ“ კარგ ფულს უხდიათ? თუ ბრმად აკეთებენ იმას, რასაც უკვეთავენ? თუ ყველაფერი დაბეჭდვით, რაც ამ „ბოლო ათი წლის მანძილზე“ მოხდა? თუმცა, დაგანებით თავი ამდენ „თუს“ და მარნიელობას.

მსრამდე ცხებებიდან გამოშვების „პამასის“ კიდე 110 აქტივისტის. ისრაელელები ამერიკისგან ითხოვენ თავადურის მიღვენებას იმისათვის, რომ გეროლის-გებმა კვლავ არ დაიწყონ თავიანთი პირვანდელი საქმიანობა.

მრამდე სამხრეთში ამერიკელი ჯარისკაცი მოკლეს. გასულ კვირას 11 ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურე დაიღუპა. პენგაგონელი ანალიტიკოსები არ გამოირიცხავენ ვრამდე პარტიზანული ომის გაშლას.

ამრამდე, რომლებიც ამ ორმოცდაათი წლის წინათ დაისახა კუბის რევოლუციამ, არა მხოლოდ შესრულდა, არამედ გადაჭარბებითაც, განაცხადა ფიდელ კასტრომ სანგიატო-დე-კუბაში მონკადას ყაზარმების შტურმით აღებისადმი მიმდინარე შეკრებაზე.

გულის ბუნარი

(პირველი გვერდიდან)

თქმის იმისათვის, რომ ვინმემ უწინარესად კი, შემოთ აღნიშნული რუსული გამოცემის ქართველმა კორესპონდენტებმა, არ იფიქრონ, ყველაფერი, რისი თქმაც მინდა მათს ნაწერებთან დაკავშირებით, მაგანთა, განსაკუთრებით, ხელი-სუფლებების გასამართლებლად თუ დასაცავად (ამასთან დაკავშირებით ჩემს პოემიკას ქვემოთ მოგახსენებთ, - რ. რ.) ახლა მოიფიქრო, მსურს ერთი ამონარიდი მოვიგანო გამოე, „საქართველოს რესპუბლიკის“ 1999 წლის 8 ივნისის ნომერში გამოქვეყნებული ჩემივე მასალიდან:

ჩვენებურ ტარზე წამოგებულ სხვისი ცული

„ალბათ, ყინვიანი ხანგრძლივი მართით დაუბლურებულ-გაბუმრებულ ადამიანს ისე არ გაუხარდებათა გაბაზრულის შემობრძანების მაუწყებელი პირველი მერცხლის დანახვა, როგორც მე (და დარწმუნებული ვარ, თბილისელთა აბსოლუტურ უმრავლესობასაც) 1991-1992 წლების გრაფიკული მოვლენების შემდეგ დაქალების ქუჩებში ავტონისპექტორის ხილვამ გამოხარდა.“

გეწყობ, რომ ყველას დაგაიწყდათ ის, რაც ამ „ბოლო ათი წლის მანძილზე“ ხდებოდა?

დავიჯერო, იმდენად ახალგაზრდები ხართ, რომ ჯეროვნად ვერ აღიქვით

ეს მანამდე იყო, ყარაღების ასალაგ-მაგად ცნობილი რაუნდების დაწყებამდე. მანამდე იყო ლამის ჩვეულებრივ ამაბად აღქმული ისეთი უმიზეზო და გაუთავებელი სროლა და ბათქებიც, რომ აივანზე ვერ გაბედავდი გასვლას.

ერთხელ მეზობელი კორპუსიდან ატეხილი ასეთი სროლისა და ხმაურისგან შეშინებულ ჩვილს აკეანში კინადამ კრუნხვები დაეწყა.

მერე, როდესაც სროლა დროებით შეწყდა, შეხინდებისა და შიშისგან გარინდული უბანი აივანზე გადმომდგარი გადამთვრალი თუ ნარკოტიკებით გარეუბული მამაკაცების ბლაგილმა შეტრა - ქალი გვინდა!!!

და კვლავ გაუთავებელი სროლა იმავე აივანიდან...

იქნებ არც იმის სიმწარე გახსოვთ,

და დაიხსომეთ ათი წლის წინანდელი საშინელებები?

მაშინ რამდენიმე ფაქტს შეგახსენებთ. იქნებ არ გსმენიათ უფროსი თაობის ღვაწლმოსილი უურნაღისტი, ქალბატონი ნუნუ ხავთასი. იგი სწორედ იმ გაუსაძლის დროს გარდაიცვალა. მაშინ პანაშვილების ლამის შეადლისა ნიშნავდნენ - დღის მეორე ნახევარში, აკი მოგახსენეთ, სახლიდან გამოსვლა საშიშვლემ შეგიც იყო. გამოსვლების დღეც დაღა, მაგრამ... მანქანა ვერსად ვიშოვნეთ, მანქანა რომ გამოიძებნა, ბენზინი არ იყო არსად...

ბოლოს კოლეგებმა ვაკის სასაფლაოზე მისი ხელით წასვენება გადაწყვიტეს. რაღაც სასწაულად იმ დღეს ხაზზე გამოხული ხალხით დახუნდული გროლივბუსი წამოიწვიათ... ის გაწამებულ ხალხი მიცვალებულის ხათრით გროლივბუსიდან ჩამოვიდა.

ან მანამდე, ან მერე გსმენიათ, რომ გროლივბუსი კაბაფაქად გამოეყენებინათ?

იქნებ არც ის იყო, ამავე მიზეზით როგორ ვერაფერ მიაგო მაშინ ჯეროვანი კი არა, კუთვნილის შეათასვდი პატივიც კი ცხონებულ რემო ინანიშვილს?

კიდევ ერთი ფაქტი. იმ დროს პოლიცია პრაქტიკულად არ არსებობდა. ყარაღებისა იყო თბილისი.

ერთი კოლეგა უადროს საჭიროებში გამო საბურთალოს პოლიციის ქვე განყოფილებას მიადგა.

დღეა, სამუშაო საათები. მენობა კი მკვდარია.

კარგა ხანს აბრახუნა ჩარამულ რკინის კარებზე. ბოლოს, როგორც იყო, ვილაყამ გამოიჭვრიტა - რა გინდაო.

ამან თავისი გასაჭირი უთხრა, იმან კონტრარგუმენტი შეგატეხა - გარეთ ვერ გამოვალთ, იარაღსაც წაგვართმევენ და ჩვენც გაგვასაღებენ. თუ ვინმეს ემალები, შემოდი, ჩვენთან ერთად ჩაიკეგეო!

რომ დეკემბრის სუსხში, დილის 4 საათიდან მოკვილ რიგში ჩამდგარს და ლამის 4-5 საათის ლოდინის შემდეგ დახლიდან სულ ერთი მეტრით დაიცვლებულს, პური არ შეგხვედრიათ?

მით უფრო, თუ ეს პური საკუთარი პაატარებისთვის გინდოდათ და საღამომდე მას სახლში ვერ მიიგანდით, რადგან აუცილებელ სამსახურებრივ საქმეზე იყავით წასასვლელი, მეუღლე კი აკეანში ჩაკრულ თითოს ვერაგის დაუტოვებდა?

მართლაც, რომელი ერთი გავიხსენო? ვიცო, ამაზე შეიძლება კიდევ ჩაგეცინოთ, კოლეგებო - უცხო გავიხსენო ქართველი კორესპონდენტებო, სპეციალურად ცდილობს მაშინდელი სიტუაციის გამუქებას, რთა ამაყმინდელი ვითარება შეამსუქოსო.

ჯერ ერთი, არაფერს არ ვცდილობ, და მეორეც, ისიც ვიცო, თანაც თქვენზე არანაკლებ უკეთ, რაოდენ მიმიგ სიტუაციაა დღესაც საქართველოში, როგორ მძლავრობს და პარპაშობს კორუსცია, როგორ უფარავს გულ-ღვიძლს ქვეყნის ეკონომიკას კონგრახანდა, როგორ უჭირთ ადამიანებს, განსაკუთრებით პენსიონერებსა და სოციალურად დაუცველი ფენების წარმომადგენლებს, როგორ მარწუხივით გვიტყვით ყელში უამრავი პრობლემა, უწინარესად კი ის, რომ ჩვენდა სამწუხაროდ, უწინარესად კი ის, რომ ჩვენდა სამწუხაროდ, დამლუპველი ურთიერთდაპირისპირება, გაუგებრობა, შური, ცილისწამება თუ უამრავი მანკი, თავის დროზე ბაზალეთამდე რომ მიგვიყვანა, მთავრობის სახლისთვის მარბაზნის დაშენამდეც, და დღევანდელი მდგომარეობის გამწვანებამდეც გვიშლის ხელს.

უიარაღოსი არ იყოს, არც თქვენ ხართ ვენეციელები და არც მე - ფრანგი, ორთავენი ბედკრული საქართველოს შეილები ვართ და, იმიტომაც ვიცი.

თქვე კარგი დედ-მამის შეილებო, გულზე ხელი დაიდეთ და მითხარით, ნუთუ ამ ბოლო ათი წლის მანძილზე საქართველოში მართლაც ხალხის კისერზე წურბელებივით მიწებებული, ბიუჯეტის ყველფით გამდიდრებულ-გაქსუებული ჩინოვიკების მეტი ვერაფერი დაინახეთ? ნუთუ თქვენი თვალსაწიერიდან მხოლოდ, ვთქვათ, საირმის გორა თუ მაგანთა ფენებელური სრა-სასხლეები ჩანს?

ნუთუ, კარგი ვერაფერი ნახეთ? ისეთი კარგი, მოყვარეს რომ გულს გაუკეთებდა, მგერსა და ავის მოსურნეს კი - მოუკლავდა?

ნუთუ, ფიქრობთ, რომ რაც უფრო მუქი ფერებით აღწერთ უცხო სახელმწიფოთა პრესაში ჩვენს დღევანდლობას, ამით გულაჩუყებულ-შეძრული იქაური ბო-სისა და ბიზნესმენები მაშინვე ჩვენს დასახმარებლად დაიბეგრებიან?

ან ნუთუ... ნუთუ მართლა შეკვეთილი იყო ეს მასალები, თანაც კარგი გასამრჯელოს ფასად?! გგონებ, მეტიმეტი და, რაც მთავარი, არაფრის მომგანი შეგონება გამომდის.

ერთლად ვიტყვი: იმით, რაც ვთქვი, სულაც არ ვაპირებ ვინმეს, მით უფრო, ხელისუფლების დაცვას, თუნდაც იმ უბრალო მიზეზის გამო, რომ არაფერში არ მჭირდება და შეუბრუნება ჩემი დასაცავი ხელისუფლება. პირიქით, იგი თავად უნდა მიცადეს მე - მოქალაქეს, გადამხდელსა და ამომრჩეველს... და ბოლოს, ხეს დაჩვილია, ცული რას დამაკლებდა, ჩემგანვე გამოთრიალ გარზე რომ არ იყოს წამოგებულიო.

რუსლან რუსიანი

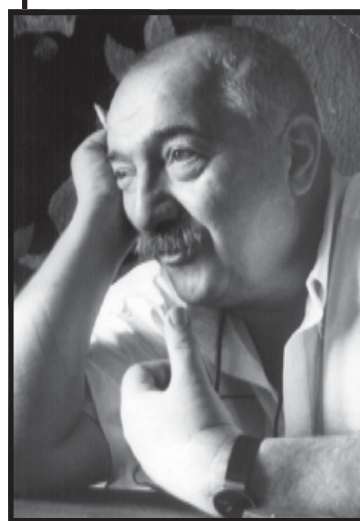
P. S. რუსლან რუსიანი, ამ წერილში მხოლოდ ყოფილი საკითხებზე ვისაუბრებ. თანაც, პატივს მოკლავ. იმ უმნიშვნელოვანეს პროცესებზე კი საქართველო არაფერი მითქვამს, რომლებიც საქართველოში „ამ ბოლო ათი წლის მანძილზე“ მოხდა და თქვენ ვერ თუ არ შეამჩნიეთ, - კოლეგებო - უცხო გავიხსენო ქართველი კორესპონდენტებო!

რ. რ.

კვირა

რუბრიკას უძღვება ზურაბ იოიაშვილი

- რთი იყო მნიშვნელოვანი გასული კვირა ქვეყნისთვის და თქვენთვის პირადად? - „კვირის გრადიციულ შეცოხვას უპასუხებს რუსლან რუსიანი“

ქვეყნისთვის

- რუსლან რუსიანი, მქონდა იმედი, რომ ამ კვირას რაღაც შეიცვლებოდა და უნდა გითხრათ, რომ შეიცვალა, - მივიღეთ ცვლილებები საარჩევნო კანონთან დაკავშირებით.

მართალია, ის, ვინც ითხოვდა, რომ ყველა ადგილი მათი ყოფილიყო, უკმაყოფილოა, მაგრამ, რადგან შეიღვივებდა პირველად მითხრა: - ბაბუ, ყველაფერი ნაკლებად მნიშვნელოვანი გახდა. ამიტომ, მეჩვენება, რომ თავი უნდა დაეანებოთ სიცრუეს, პირფერობას, რაგომდაც, ყველას ჰგონია, რომ სხვების მოგყვება ადვილია, მაგრამ სინამდვილეში, ყველას მოაგყვებ, ბავშვების გარდა, რომელიც იცავს - მეფეები შიშვლები არიან. სამწუხაროდ, ჩემი შეიღვივებული - ელენე ჯერ ამას ვერ იცავს.

ჩემთვის პირადად

- წაშალს რუსთაველი გამიართება მეხუთე საერთაშორისო თეატრალური ფესტივალი „ოქროსი ნიღაბი“, რომლის საპატიო პრემიად ჩემი მე ვარ. თეატრს მთელი ცხოვრება შევადე და, ამდენად, ყველაფერი, რაც ქართულ თეატრს უკავშირდება, ჩემთვის ძალზე მნიშვნელოვანია. ამიტომ, ქართულ ფესტივალში მონაწილეობას სხვაგვარად ვაფასებ. სწორედ გასულ კვირას პირველად შეიკრიბა ფესტივალის ჟიური, დაისახა საფესტივალო გეგმები, მუშაობის ფორმები. ვიმედოვნებ, რომ „ოქროსი ნიღაბი“ ამაჯერადაც საინტერესო და შედეგიანი იქნება.

ჯილდო

რუსუდან ხორაგა - ვაჟა-ფშაველას სახელობის პრემიის ლაურეატი

ქართულ მწერალთა და ლიტერატურისმცოდნეთა დამოუკიდებელი კავშირის გამგეობის სამდივნოს გადაწყვეტილებით, ვაჟა-ფშაველას ლექსებზე შექმნილი საუკეთესო მუსიკალური ნაწარმოებებისათვის კომპოზიტორ რუსუდან ხორაგას მიენიჭოს უკვდავი ვაჟა-ფშაველას სახელობის პრემია.

იცერაკო სეგუნა ნაიდოძეგუბუ

(პირველი გვერდიდან)

იგი ჰაბუკვიით წამოხტა, გამოხსნა ორივე ესიდო, სასწრაფოდ მოისხა მსუბუქი კასურის ფართე კაბაძუკუ, გარშემო მიმოიხედა, ოდნავ დაიძაბა და ეთერს შეუერთა ღამის კუნაოსი. შემდეგ ნაზად გაუღმა დილის ამ უნიწო ბეგრას, რომელიც არის მე დიადი აიკამო-ბოყანოსი (იაპონურ მითოლოგიაში აიკამო-ბოყანო ქარისა და მღვის სტიქიის მბრძანებელია) და მღვის მიმოქვეყნის გრეცეგით მიაგო კაკაბოსი ცერაიან ბალახში, რითაც დააფრთხო იქვე მოვლემარ ზომავოხი. უხილავი მუსიკოსი ნაზად ჩამოჰკრავდა გულს სიმების და ამ დეტალებზე მელოდიას ერთვოდა მისი ხავერდოვანი მოკამოძოვი.

უცებ გაისმა ხის კასაბუკეთა კაკუნი, მინაგანად დაიძაბა ტაკუგავა, ყურადღება იხმო ფარად, აილენა და ყველა კიდური სისხლით ავესო. ალღოს და მგრძნობელობას არასდროს უღალავია მისთვის, ნათელმხილველობის სოციალმაკი მისი მუდმივი თანმდევი იყო. მან იგრძნო, რომ მის განსასვენებელს უახლოვდებოდა უღამამესი აირან-სუბუკი გოიოგა საბურავა, ინკეს ქალიშვილი, ადგილობრივი კუგეცა.

- სეანარა, სუბუკი! - მივსალმა იგი ქალიშვილს.

- სეანარა, გაკუგავა-სან! - უპასუხა ქალიშვილმა და გაწითლდა როგორც აცანოსი.

- მიაშოგი სანძობურო! - დიმილით შეიპატიჟა ნაიდოძეგუბუ.

- იცერაკო? - ცელქად იკითხა აირან-სუბუკიმ.

- მოგართმევ ყუმარო-დამბულის! - მოულოდნელად გყუილი იკადრა სეგუნამ.

ქალიშვილმა ოდნავ დააყოვნა, თითქოს აპირებოდა ნაიდოძეგუბუს გან მოულოდნელი სტუმართოყოფარეობის მიზეზის ამოცნობას. ბოლოს მაინც ააფრიალა მუქი წითელი ფერის კომონოს ფრთები და უშიშრად გადააბიჯა სობუიამაკის მღურბლს.

ნაიდოძეგუბუ თბილისი საიკეს ჰქია მიაწოდა. აირან-სუბუკიმ ვერ ჰკადრა უარი, რადგან ასეთი უმეროკით შეუძლო გაენაწყენებინა ქალაქში პატივსაცემი პიროვნება. განაწყენება კი მის გეგმაში არ შედიოდა.

თვალში აემღვრა თბილისი საიკესგან აირან-სუბუკი საბურავას, მოუღბა სხეული და გატამზე გაწვა თავისი ნებით და მოისროლა წითელი კიბო-

ნი, რომელიც თანხმობის დრომად აფრიალდა.

სიამოვნების რუკუმიზომ რომ გაიგაცა, უკუბგლო გრადიციული კდემბოსი და ნეგარებისთვის განგმზადა: - შენი ვარ, გაკუგავა-სან!

სქესთა ლტოლვის ყაზი დგებოდა... და:

- მამ, გვაძლევ ხმას არჩევნებში! - გაიბადრა ყვეთელ კუდამოსივით გაკუგავა და ქალიშვილის სახელი ამომრჩეველთა სიას დიდი იეროგლიფებით მიაწერა...

- კუბოესი! კუბოესი! - იძახდა ალკინებული გაკუგავა და დარბოლა სობუიამაკის სიფრიფანა სახურავზე...

* * * ამ, ასეთი ატევისგები ჰყავს აკმაკუნასუს მოძრეობას ამომავალი მშის ქვეყანაში!

ჩვენები კი კრიშებზე დადიან... სან სირაპუზა.

ჩვენებურები

ახლანდელი თბილისის ოპერისა და ბალეტის სახელმწიფო აკადემიური თეატრში კოლხური კულტურის საერთაშორისო ცენტრის პრეზენტაციას შედგა. უამრავი ხალხი ესწრებოდა ამ დონის სიძველეს. სადავო მოზარდები ამ ინიციატივის მხარდამხრები, სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი, უწმიდესი და უნეტარესი ილია II და საპატრიარქოს წარმომადგენლები, სადავოს ესწრებოდა თურქეთის უდიდესი საქართველოში. იყვნენ ლაზები თურქეთიდან, სარფიდან. იყო ჩვენი დიდებული სიმღერები, ცეკვები. ლექსები, სარფელ ლაზ პოეტს თანდობა. ცვლიდნენ მსახიობები, რომლებიც კითხულობდნენ ქართველი პოეტების ლექსებს. სიკვდილთა გამოდინდნენ ამ დღის ინიციატორები – საპატრიარქოს საპარლამენტო მდივანი გიორგი ანდროიაძე, ენათმეცნიერი ნათელა ქუთელია, ფოლკლორისტი კუკური ჭონიანი...

ლახეთი... ლახეთი...

ლაგომი... ამ სახელის ხსენებას მღვის ლურჯი გალღების შრიანი მოაქვს ჩვენთან. იგი მალაღობი, უსამღვროდ მალაღობი და ლურჯი ზეცის მოგონებას იწვევს. იგი ჩვენი ძველი და მოუშუშებელი იარაღი და ლეგენდარული კოლხეთის გამო სიამაყეა, ამავე დროს. კოლხეთით კი ჩვენი ქვეყნის ისტორია იწყება.

ლაგომი... მლაპრული, ლეგენდებით მოცული მხარე. ათასწლეულების სიმორიდან მოაქვს მისი დიდება პონტოს მღვის გალღებს, გემმა „არგომ“ რომ დაურღვია მყურ-ღობა.

პირველად მაშინ იხილეს ბერძენებმა უჩვეულო სილაპამე – მურმუხისფერი ქედების საოცარი სიმსუბუქე – შერწყმული ასევე მურმუხისფერი ველ-მინდვრებისა და მღვის უსასრულო სილაპამეთან. ამასთან უცხოელს აქ თვალში ეცემა ადგილობრივი გვიდრთა დახევილი, ნატიფი მკერდობა, გულაღობა, რითაც საუკუნეების მანძილზე იყვნენ განთქმული კოლხეთის მკვიდრნი.

„იმ გომებს შორის, სხვა სახელმწიფოს რომ ემორჩილებიან, არ მეგულება არც ერთი ისეთი სახელგანთქმული და დიდებული გომი, რომელსაც შეეძლოს შეედაროს მას, როგორც პარაქა-სიმდიდრით, ისე ქვეშევრდომთა მრავალრიცხოვნებით, როგორც ვრცელი მიწებითა და უხვი მოსავლით, ისე ხასიათის სილაპამითა და სიქვეტიტით“, – წერდა კოლხეთზე ბიზანტიელი ისტორიკოსი აგათანგა სქოლასტიკოსი.

ხოლო XIX საუკუნის მეორე ნახევარში გიორგი ყაზმაგი, რომელმაც იმოგზაურა ლაგომში სამხედრო-სტრატეგიული დაგეგმვით, აღნიშნავს:

„მღვისპირა ლაგომის სილაპამე ადამიანს თვალში ეცემა. ისინი გონებრივად განათლებულია და გარეგნული სიფაქიებით გამოირჩევიან... აქაური ქალები ლაგომიანი, განადნი არიან, ჩვეულებრივ ცისფერი თვალები და თეთრი პირისახე

დუკემართობით გამოწვეულ გრაგიულ განცდას ფარავდა ოპტიმისტური განწყობილება. მეობდა ქართული სული. როცა „ჩარკულს“ შეაღებდა სიმღერის შემდეგ სცენაზე ავარდა ახალგაზრდა ლაზი მომღერალი თურქეთიდან და უცებ წამოიწყო მეგრული სიმღერა „ასე ჩონგური ქოთქუათუ“, – დარბაზს ქრუნებდა დაკარა. ხალხი გაისუსა. გაინაბა: ეს იყო თითქოს გულიდან ამოხეთქილი მოთქმა-გოდება საუკუნეების, ათასწლეულების წინათ დაკარგულ ბედნიერებაზე, გარდასულ დრო-ქამზე, შეფარულ და გაუმხელელ გვიგელებზე... რედაქციას ვთავაზობ ნაწყვეტს ჩემი ისტორიულ-მხატვრული ნარკვევიდან, ამ სამი ათეული წლის წინათ რომ დაიბეჭდა ქურნალ „ნისკარში“ და რომელიც ესადაგება დღევანდელობას და იმ განწყობას, რაც ამ სადავომ გამოიწვია მყურებლებში.

ცილა არდავილია.

ახალი დროის ნიშანი

აქეთ, ამასთანავე ლაზი ქალები არაჩვეულებრივი ენერჯითა, გულაღობითა და მკაცრ ხასიათით გამოირჩევიან“.

„ნაოსნობა“ ათასობით ლაზს აცლიდა სამშობლოს, ვაჭრობა და სილაპამე ხელს უწყობდა მათ გადასახლებას სამშობლოდან. ლაზები ლაზი ხალხია: ოსმალითა დალიან მისდევნენ მათ ნათესაობას, ლაზთა შვილებს ფულითაც ყიდულობდნენ, წერდა მაქარია ჭიჭინაძე.

ხოლო ინგლისელი რობინ ფედერი, რომელმაც დღევანდელი თურქეთის ლაზისგანში იმოგზაურა, აღნიშნავს: „ლაზისგანის პაპა ისევე განსაცვიფრებელია, როგორც მისი ხალხი...“

გარეგნობით ლაზები სანაპიროს მცხოვრებლებს მოგვაგონებდნენ, მაგრამ ჩანს, რომ უფრო თხელ-თხელი, გამძლე და წვრილკანიანი იყვნენ, ვიდრე თურქები და უფრო მოგრძო სახეები ჰქონდათ. ქალების უმრავლესობა ძალიან ლაპამი იყო, თავიანთ ჭრულ ფერადოვან განსაცემელი ისინი სამოთხის ჩიგებს წააგავდნენ. ეგვიპტოლოგი ნაყოფიერი იყვნენ: იაილებში უამრავი პაეში გრილაგობა ირგვლივ. ბავშვები ძალიან მკვირცხლები და ჯანმრთელი იყვნენ და ჩვენ აღვნიშნეთ, რომ იშვიათად საღმეთუ გვიხიხიხავს შეიყარის გარდა, ასეთი ჯანმრთელი მთელი გლეხობა... გრადიციული მუსიკა და ცეკვა ჯერაც არსებობს. როცა მივიღოთ მუვიით სამოვრებზე, ჩვენი მეგობრები გვახსენებდნენ თავიანთი გულა-სტვირებით“.

პირველი კარტოგრაფები, განთქმული მეზღვაურები და გემთმშენებლები, ვაჭრები და გულადი მეორები, პირველი ქრისტიანები საქართველოში, ხალხი, რომელმაც დასაბამი მისცა ჩვენი ქვეყნის ისტორიაში ესოდენ ცნობილ გვარსა და დინასტიას, შრომისმოყვარე, თავისი ქვეყნის და ენის

ხელოვანი კოლხეთის მემკვიდრე, სულს ღაფავდა, ამაოდ მოუცვდა ხმალი ქნევაში, ან კი, რა ძალას შეეძლო მამინ გერლევა გარს მომდგარი სიბნელი? ფიზიკურად გადარჩენის ინსტიქტება შერჩათ ღაფავს, მუსულმანობის მღვაში ჩაძირულთ.

„დავიწყებთ ვართ ჩვენ, ჩვენი ძველი ძმარი...“ ეს საყვედური საქართველოს ისტორიულმა ბედუკემართობამ წარმოშვა.

და, თითქოს ამ საყვედურის საპასუხოდ გამოანათა ჩვენს ლიგერატურაში ლაზი კონსტანტინე არსაკიძის სახე.

ჩვენმა სასიქადლო მწერალმა კონსტანტინე გამსახურდიამ არსაკიძის ლაზად წარმოჩენით თავისი ეროვნული ვალი მოიხადა ლაშქრის

გაუხედავს, ჭოგრიტი გამოწოდებია და არ გამოურთმევიან – ისედაც კარგად ვხედავო. დიდხანს უცქერია, მერე მიიმედ ამოუხრებია და წასულა. ვინ იცის, რაზე ოხრავს ალი, გაღმა დარჩენილ ბიძებზე, ბიძაშვილებზე, თუ ლაშქრზე, იქაურ ჩაბნელებულ ოლებზე, მორყულ დედაბოძებზე, უმინო სარკმლებზე, დაკერებული შარვლებით მოგანგაღე ბავშვებზე, თუ მინარეთის თავზე დარჭობილ ნახევარგარეზე. არავინ იცის, რაზე ოხრავს ალი ხორავა, იმიტომ, რომ არასოდეს არავის არაფერს ეუბნება. ერთი კია, რომ ოხრავს ხოლმე. ალბათ, ყველაფერზე ერთად ოხრავს ალი“. ხოლო ეს უთქმელი სევდა საცნაური ხდება იმ წარმოსახვით დიალოგში, რომანის მთავარ გმირ ავთო ჯაყელსა და გაღმელი მასწავლებლის ცოლს შორის რომ იმართება.

„გიცქერით ჩემს და მოგაფერებს და ჯუმა მოგაფერებს, დავდივარ ყველა ოჯახში, დაგყვებით ყველგან, თქვენთან ვარ, ჩემს სისხლს და ხორცთან, ნათესავებში“, – ესიკვება გაღმელი დობლი თავის გამოღმელ ჯუმა მოგაფერს... „სულ ჩვენი იყო, ჯაყელო, აქედან ვეი... იქამდე. ლაზები ჩვენი ძმები...“

არის ასეთი მეგრული ძველებური სიმღერა „დიდოუ ნანა, მეზდინათ ჩემი ცოდა“ – ვაიმე დედა, ნუთუ დავიკარგებთ, ჩემი ცოლდა? ბავშვობაში ერთი მომენტული მთქმელისგან გამოიგონია: ჩვენი ქვეყანა განძის პატარა კუნძულია, იგი აბოტოქრებულ ოკეანეში მოისროდა ღმერთმა და უბრძანა: ებრძოლე აზვირთებულ გალღებს, ებრძოლე გამუდმებით, თუ ბძროლას შეწყვეტ, ჩაიძირებო.

და იბრძობა. ებროდა ათასგვარი ჯურის გაღამიელსა და მგაცეხელს. ებრძობდა მუხთა გუხას. და ცოცხლობდა და ჯმნიდა, სისხლის წვიმაში ქმნიდა ომკსა და გელათს, სვეციცხოველსა და ალავერდს, ქმნიდა ხახულის კარედს, თავის იგავიუწვედნელ ფრესკებსა და მინიატურებს, ცოცხლობდა, შრომობდა.

ცოცხლობენ ლაზებიც. ყველას გასაოცრად ახერხებენ შეინარჩუნონ თავიანთი მეობა. მართალია, დაილიენ. ოდესღაც დიდებული და მრავალრიცხოვანი გომიდან მცირედინილა დარჩნენ, მაგრამ მაინც არიან, არსებობენ, გამოირჩევიან.

„დავიწყებთ ვართ ჩვენ, ჩვენი ძველი ძმარი...“ ჩიოდა თავის დედასამშობლოს მოწყვეტილი ლაზი და თანამომეტა ეს გულსაკლავი ჩივილი მოჰქონდა ჩვენამდე შვი მღვის გალღებს.

1974 წ.

წინაშე. შეუძლებელია, აუღელვებლად მოიგონო ის ეპიზოდი, როცა ეპიზოდის გამო შიშით შეპყრობილ თანამომეტებს მიმართავს არსაკიძე:

„ლაშქრო, მართალია ქაშიანობა და იწყო, მაგრამ გასოფლეთ, ქაშის საფრთხე ყველას გვიქადის...“

რას იგვყიან იბერიელები? შიშისრანი ყოფილანო ლაზები. იცოდეთ, ყველაზე მეტად ძმების უნდა გერიდებოდეთ, ლაშქრო, რადგან არავინ ისე საყვარელი არაა ამ ქვეყანაზე, როგორც დედა, არავინ ისე მოსარდებელი, როგორც დედის სხენის თანაზიარია.

საქართველო ჩვენი დედაა, ლაშქრო, ხოლო იბერიელები ძმები ჩვენი. ამა მოიგონო უხუცესებმა თქვენ შორის, სარკინობებთან ან ბერძენებთან ომებში თუ გილაღანით მათთვის? ახლა ვირთხებისა და რწყილების მიერ გაერყელებულმა ქაშმა რომ გვასწავლოს ღალატა, სირცხვილი იქნება უთუოდ, ლაშქრო.

გვეც იცოდეთ, ძმებო, არავინ ისე საბაგელი არაა ამ ქვეყნად, როგორც ძმების მოღალატე შიშისრა ვაქაყეები...“

– მართალს ბრძანებს, მართალს ბრძანებს ოსტაგი, – მიაძახეს ლაშქრო შორის უხუცესებმა“.

შემდეგ ნოდარ ღუმბაძის რომანში „ნუ ვემინია, დედა“ – ახმინადა მკაფიოდ იგვე პრობლემთა, ალი ხორავის კოლორიტული სახით გამოკვეთა მწერალმა თავისი საკვიარა.

„რამდენჯერ ამოსულა სათვალთვლო კომპე ალი ხორავა და გაღმა

P. S. რიზორს გითხარით, ეს სტრატეგია 30 წლის წინათ დაიწერა. დღეს კი მე ბედნიერი ვარ იმით, რომ მემობელმა თურქეთმა ფართოდ გავცისნა კარი მოსახიდეველად და მოსალოცად ჩვენი სიწმინდებისა. ის სადავო ოპერის თეატრში ახალი დროის დადგომის ერთი ნიშანია. G. S.

გარდაცხდა

აბრა შეიცვალა, შეიცვლება თუ არა შინაარსი?!

თბილისში, ჭავჭავაძის პროსპექტის №64-ში, შენობის ფასადზე აბრა შეიცვალა – „საქართველოს სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს“ „საწარმოთა მართვის სააგენტო“ ჩაენაცვლა. ხელისუფლებამ, დიდი ყოყმანის შემდეგ, სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტრო მარტივ მართვადა დაშალა და ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტროს გადასცა სამართავად. ახლა, ყოფილი სამინისტროს ერთი ნაწილი სახელმწიფო ქონების პრივატიზებით იქნება დაკავებული, მეორე კი – ამავე ქონების მართვით. ყოველ შემთხვევაში, ასე ადიქვა სამოგადოებამ სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს 12-წლიანი ეპოპეის დასასრული. აბრა შეიცვალა, რა ხდება აბრის უკან?

პრინციპიპის პროცესი, რომელიც გასული საუკუნის 90-იანი წლების დასაწყისში, საქართველოს დამოუკიდებლობის გამოცხადების შემდეგ დაიწყო, არაერთგვაროვნად ადიქვა მოსახლეობამ. გასაკვირი არც არის, თუ გავიხსენებთ 1992-

1995 წლებს, როდესაც ქვეყანაში ქათის სუფევდა, მთავარი არგუმენტი კალაშნიკოვის ავტომატი იყო. მაშინ სახელმწიფო ქონება აუქციონზე იყიდებოდა და „თოფიანი“ მყიდველის იოლი ლუკმა ხდებოდა. მასობრივი პრივატიზაციის პროცესმა, ხალხში უფრო „ვაუჩერული“ პრივატიზებით რომ იყო ცნობილი, მდგომარეობა საგრძობლად გამოასწორა, ყველა მოქალაქეს თანაბარი შანსი მიეცა, გამხდარიყო მესაკუთრე, თუმცა, სამწუხაროდ, ბევრმა არ ირწმუნა პრივატიზების სიკეთე და ვაუჩერი ფულად აქცია (ნომინალურად 30-დოლარიანი ვაუჩერი 5 ლარად გაყიდა), იმოქმედა პრინციპით – „დღევანდელი კვერცხი მირჩენია ხვალისდელ ქათამსო“. ამას ხელი არ შეუშლა პრივატიზების პროცესისათვის და სულ რაღაც წელიწადნახევარში (1995 წლის თებერვალი – 1996 წლის ივლისი), საქართველოში შეიქმნა მესაკუთრეთა კლასი, თითქ-

მის ნახევარი მილიონი ადამიანი ყოფილი სახელმწიფო საწარმოების აქციებს დაეუფლა. სახელმწიფომ სრულად ან ნაწილობრივ გაასხვისა ათასზე მეტი მსხვილი და ათასობით საშუალო და მცირე საწარმო. შეიძლება ითქვას, პრივატიზების პროცესი საქართველოში სწრაფად და წარმატებით განხორციელდა.

დარწმუნებული ვართ, პრივატიზების პროცესის ასეთი შეფასება უმრავლესობაში პროტესტის გრძობას აღძრავს. ვერც შეედავები, მნელია საპირისპირო არგუმენტები მოუყვანო იმ ნახევარ მილიონ მოქალაქეს, რომელიც ენდო ხელისუფლებას, არ გაყიდა ვაუჩერი, მაგრამ დანაპირები

დღევანდების ნაცვლად, უიმედოდ გაჩერებული და გამარცხული საწარმოები მიიღო. მაშ რაში მდგომარეობს ამ პროცესის წარმატებულობა? ამ ქვეყანად ყველაფერი პირობითია, თუ ჩვენ ვაგხადებთ, რომ ქვეყანა საბაზრო ეკონომიკის პრინციპებს აღიარებს, მაშინ გასაცვია, რომ უნდა არსებობდეს კაპიტალიზმის საბაზრო, აქციები და მათი მესაკუთრეები. აი, სწორედ, საბაზრო ეკონომიკის საფუძვლის, ნახევარმილიონიანი მესაკუთრეთა კლასის შექმნის, საპიტი სამოგადოების დაფუძნებისა და ათასობით სახელმწიფო საწარმოს დაჩქარებული პრივატიზების, კერძო მესაკუთრის ხელში გადასვლის გამო ფასდება ეს პროცესი წარმატებულად.

06. 00-4 83.

ბარდაძენა

(მესამე ბეჭდვით)

თუმცა პრივატიზაციის პროცესის წარმატებულობა, საბოლოოდ, მაინც იმით განისაზღვრება, თუ რამდენად ეფექტურად ამუშავდება პრივატიზებული საწარმო, დასაქმდება ხალხი, შეიქმნება პროდუქცია, ბიუჯეტი მიიღებს შემოსავლებს, აქციონერები - დივიდენდებს და ა. შ. ამ მხრივ დასაკვირვებელი მაინცდამაინც არაფერი გვაქვს. მსხვილი მაწარმოების უმრავლესობა ან გაჩერებულია, ან მარალიანია. პრაქტიკულად, სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტრომ, 90-იანი წლის ბოლოსა და 2000-იან წლებში ვერ გაართვა თავი მის საკუთრებაში არსებული აქციების მართვას. უფრო მეტიც, ვერც ბოლო ორ წელიწადში მინისტრების შეცვლამ უშველა საქმეს. პირიქით, ყოველი შემდგომი მინისტრის ხელში, სამინისტროს განკარგვაში არსებული საწარმოების საფინანსო-სამეურნეო მდგომარეობა წლიდან წლამდე უარესდებოდა, პრივატიზაციის პროცესი შეფერხდა და სახელმწიფო ბიუჯეტში იზარალა. სხვათა შორის, 1998 წლიდან დაწყებული, სახელმწიფო ბიუჯეტს, ყოველწლიურად, ათეულიდან მილიონი დღეგამდე ღარი აკლდებოდა, რომელიც სახელმწიფო ქონების პრივატიზაციის შედეგად უნდა მიეღო ბიუჯეტს. ასე რომ, ბიუჯეტის ცნობილ სექტორებში, დღეს არსებულ პრობლემებში, საერთაშორისო ურთიერთობებში, განსაკუთრებით პრივატიზაციის დიდი წვლილიც დევს.

იხსება, რომ საინჟინერო წლის ბოლოს სააგენტო სამინისტროს წარუდგინეს ანგარიში, ეს უკანასკნელი კი აფასებს, თუ რამდენად ეფექტურად განახორციელა სააგენტომ თავისი ფუნქციები და აკეთებს დასკვნას, არა სტრუქტურის, არამედ მისი ხელმძღვანელის მიმართ. რაც შეეხება პრივატიზაციის პროცესს, - თქვა ვაჟა კაპანაძემ, - მართალია, ობიექტებს საპრივატიზაციოდ ჩვენ ვამზადებთ, მაგრამ აუქციონერს სამინისტროს გააქვს. ქვეყანაში პრივატიზაციის პოლიტიკას, ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტრო წარმართავს და საბოლოო გადაწყვეტილებასაც იგი იღებს. ასევე უნდა იყოს, პრივატიზაცია ეკონომიკური პოლიტიკის მთავარი შემადგენელი ნაწილია და ვინ, თუ არა ეკონომიკის სამინისტრომ უნდა მართოს ეს პროცესი. გარდა ამისა, გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ იმასაც, რომ ჩვენი სააგენტო მარტო ეკონომიკის სამინისტროსთვის არ არის შექმნილი. გრანსპორტის, ენერჯეტიკის და სხვა სამინისტროების ობიექტების უმრავლესობას ჩვენ ვმართავთ. და უკერძო იქნებოდა, მეოთხე - ყველა დარგის ძლიერი სპეციალისტები გვყავს და ამ სფეროების ობიექტების მართვა არ გაგვიჭირდება. ცხადია, პროფესიონალების კონსულტაციები განუხრავად გვჭირდება და სხეულს სამინისტროსთან კოორდინებულად ვმუშაობთ.

ვათ, მოგის რეორგანიზება მოეხდინოთ". სააგენტოს მართვაში, დღეისათვის, 1 800 საწარმოა. აქედან თითქმის 400 ეკონომიკის, მრეწველობისა და ვაჭრობის სამინისტროს მიერ არის დაფუძნებული, დაახლოებით 1 250 საწარმო - ყოფილი სახელმწიფო ქონების მართვის სამინისტროს გერმანიაში, მოგის რეორგანიზება მოეხდინოთ".

აბტა შვიცვალა, შვიცვლუბა თუ აბტა შინაბტსი?!

ეგვიღებდასაც იგი იღებს. ასევე უნდა იყოს, პრივატიზაცია ეკონომიკური პოლიტიკის მთავარი შემადგენელი ნაწილია და ვინ, თუ არა ეკონომიკის სამინისტრომ უნდა მართოს ეს პროცესი. გარდა ამისა, გთხოვთ, ყურადღება მიაქციოთ იმასაც, რომ ჩვენი სააგენტო მარტო ეკონომიკის სამინისტროსთვის არ არის შექმნილი. გრანსპორტის, ენერჯეტიკის და სხვა სამინისტროების ობიექტების უმრავლესობას ჩვენ ვმართავთ. და უკერძო იქნებოდა, მეოთხე - ყველა დარგის ძლიერი სპეციალისტები გვყავს და ამ სფეროების ობიექტების მართვა არ გაგვიჭირდება. ცხადია, პროფესიონალების კონსულტაციები განუხრავად გვჭირდება და სხეულს სამინისტროსთან კოორდინებულად ვმუშაობთ.

გორიული ორგანიზაციის, ხოლო დარჩენილი 150 - ადგილობრივი მმართველობის ორგანიზაციის მიერ. ეს ვეწინააღმდეგება ქონებას და გამართული მენეჯერების პირობებში, ამ საწარმოებმა შეიძლება გადაგრიდებოდნენ და აღიზნონ ჩვენს ეკონომიკაში. წარმოადგინეთ 1 800 ეფექტურად ამოქმედებული საწარმო, ათეულიდან ათასი დასაქმებული თანამშრომელი, ეროვნული პროდუქცია შიდა და გარე ბაზარზე, შემოსავლები ბიუჯეტში, დარიცხვები სხვადასხვა სახეში და ა. შ. აი, რაგომ ვუთმობთ სახელმწიფო ქონების მართვის პრობლემებს ასეთ ყურადღებას, რაგომ გვაინტერესებს, თუ რა ხდება ახალი აბრის უკან.

სა, ჩამოყალიბებთ ერთი კრებითი - ფინანსური ანალიზის, პროგნოზირების და სტრატეგიული დაგეგმვის სამმართველო და მიიღებთ აუდიტის სამსახურს, სადაც საბოლოოდ დასკვნა კეთდება ამა თუ იმ საწარმოს ბედთან დაკავშირებით. სამწუხაროდ, მმრალი ბაღანიანი მხელია ობიექტის განვიტარების პროცესს მიაღწევთ თვალი დინამიკაში, არადა, ეს ძალიან მნიშვნელოვანია ანალიზისთვის. საწარმოთა საფინანსო-ეკონომიკური მდგომარეობის შეფასების საფუძველად სამი კრიტერიუმი ავიღეთ: მენეჯმენტი, ბაზრის კონიუნქტურა და ობიექტის ინფრასტრუქტურა, ის აქტივი, რომელიც საწარმოს გააჩნია. ამის მიხედვით ვსაზოვოთ დიაგნოზს - რა ვუყოთ საწარმოს, როგორ გადავწყვიტოთ მისი ბედი. ეს ხომ რაღაც რესურსია. ჩვენ სულაც არ გვინდა, მავანს ჰქონდეს იგი მონოპოლიზებული, გაჩერებული და ჩაკეტილი, არ დებულობდეს მონაწილეობას ეკონომიკურ პროცესებში. სხვა თუ არაფერი, გვიჩვენებთ ფართობი გამოვათავისუფლოთ და გადავყავთ მათ, ვინც თავის ბიზნესს განავითარებს, პროდუქციას შექმნის და ხალხს დასაქმებს. აი, ამ პრინციპებზე ვაგებთ საქმიანობას, რამდენად გამოგვიყვება, ამას მომავალი გვიჩვენებს. ყოველ შემთხვევაში, ვაპირებთ გამჭვირვალად ვიმუშაოთ და პერიოდულად ანგარიშით წარვსვდეთ საზოგადოების წინაშე.

გვიპითხებიან, ვუპასუხებთ

- ჩემი მშობლები ცხოვრობდნენ სოფლად, რომელთაც ერისებოლად მიწის ნაკვეთი. მშობლები გარდაიცვალნენ, მამა - 1995 წელს, დედა - 1996 წელს. ვარ მშობლების ერთადერთი მემკვიდრე. რაიონის ხელმძღვანელობა ჩემს მშობლებზე რიცხული ნაკვეთის სხვაზე გაცივებს აპირებს. შეკუთვნილი თუ არა ეს მიწა კერძო საკუთრებაში? გიორგი აბაშიძე.

- თუ თქვენს მშობლებს მიწის ნაკვეთი მიღებული ჰქონდათ მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად და მშობლების გარდაცვალების შემდეგ კომლში არავინ არ არის რეგისტრირებული, თანაც, თქვენ ერთადერთი სამართალმემკვიდრე ბრძანდებით, მაშინ მშობლებზე რიცხული მიწის ნაკვეთი თქვენს კერძო საკუთრებას წარმოადგენს. უნდა მიბრძანდეთ თქვენი რაიონის მიწის მართვის სამმართველოს რეგისტრატურაში, სადაც მიწის ნაკვეთის თქვენს სახელზე გადმოაფორმებენ მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად.

- მსწრმოლო ქაღალდს, ვმუშაობდი სოფლის მეურნეობის სფეროში, მივეკუთვნები თუ არა მიწის მიმდებარე პირველ კატეგორიას? ნინო მურუსიძე.

- ძალაში მცხოვრები, მიუხედავად იმისა, თუ სად მუშაობდით, მივეკუთვნებით მიწის მიმდებარე პირველ კატეგორიას და უფლება გქონდათ შესაძლებლობის ფარგლებში მიგელოთ მიწის ფართობი 0,25 ჰა-მდე, ხოლო თბილისის საგარეუბნო მონაში - 0,15 ჰა-მდე.

- მრს კომლზე რამდენი მიწის ნაკვეთი შეიძლება გაიყოს? გიორგი აბაშიძე.

- მიწის რეფორმის პერიოდში (1992-1998 წლები) უსასყიდლოდ კომლზე გაიცემოდა დაწესებული ნორმით გათვალისწინებული სასოფლო-სამეურნეო დანიშნულების ერთი მიწის ნაკვეთი.

- საჭიროა თუ არა მიწის ნაკვეთის გაყიდვისას ნოტარიულად დაბეჭდვით ყიდვა-გაყიდვის ხელშეკრულება? მამრინა ბილსიძე.

- მიწის გაყიდვისას აუცილებელია ნოტარიულად დაბეჭდვით ყიდვა-გაყიდვის ხელშეკრულება, რომელიც ასევე აუცილებელია გატარდეს შესაბამისი რაიონის მიწის მართვის სამმართველოს რეგისტრატურაში.

- სრულად მიწის განაწილების დროს რა უპირატესი უფლებით სარგებლობენ მიწის ადრინდელი მფლობელების შთამომავლები? ნუნუ აბაშიძე.

- მოქმედი კანონმდებლობა მიწის ნაკვეთის ადრინდელი მფლობელების შთამომავლობაზე რაიმე უპირატეს უფლებას არ ითვალისწინებს. ეს მდგომარეობა შეიძლება მიწის რეფორმის კომისიებს გაეთვალისწინებინათ მიწის განაწილების დროს ადგილობრივი შესაძლებლობების გამოყენებით.

- ანზორ მისიხვილი, მიწის მართვის სახელმწიფო დეპარტამენტის მიწის რეფორმის საადაგიტაციო ურთიერთობის სამმართველოს უფროსი.

მთა

1. ფილიპე ბატიასურის საწყობი

მთის ერთი განუყოფელი ჯაბა აქვს - ნახავ და ვეღარ დავიწყებ, ნიადაგ იხსენებ არამც თუ ფერდობებზე მიყუყულ ორიოდ სახლს, სოფელი რომ ჰქვია, არამედ უბრალო სიმსაც კი. სამოთხეში, რამდენიმე დღის წინათ რომ გახლდით, პირველად მაშა გოგოლაურმა წამოიყვანა, სულით და სხეულით ფილიპე, რომელიც გაქალაქებულია და აქაურ „ტალაგარს“ ატარებს. მას შემდეგ ქვეყანაშიც ბევრი რამ შეიცვალა და მაშას ცხოვრებაში - დაკარგა უერთგულები მეუღლე, ქალბატონი ნონა, რომლის თხოვნითაც 2000 წელს გოგოლაურის სალოცავში წამოვიყვანი. მწუხარება მწუხარებად, მაგრამ მაშას სიხარულმა მოაკითხა - მის ქალიშვილს, მაიას მეორე შვილი - გიორგი შეეძინა. ახლა ის მიგვყავს მამა-პაპის სალოცავში, რომ სხვისებურმა ფილიპე ბატიასურმა გოგოლაურის წმინდა გიორგის ყმადა აკურთხოს.

კი დაგვხატავდა ერთი ფხვნიანი ცხენი, მაგრამ სად არის!

„დასამკვირად“ მე და მაშა მივდივართ. საღამო-ქალამს ვეუბნებით კეთილად მომღიმარ მუქოვლებს და ვიწრო ორღობეებით ფილიპე ბატიასურის საცხოვრისკენ მივდივართ. წინ მუქის სალოცავის ხევისბერი ვახტანგ წოწკოლაური მიგვიძღვის.

აი, ფილიპეს ერთსართულიანი, მავთულბადით შემორაგულიანინი სახლი. ფილიპე სამი წლის წინათ გავიყვანი და ცოგა არ იყოს, მეექვსეა, ვაითუ ვეღარ გამიხსენოს. მაშას მხარგამილი ხელება ხევისბერი, მერე თვალს ჩემკენ აპარებს. რაღაცას თქმას აპირებს, თან ერიდება, არ შევცდეთ. - ეს ხომ ჩვენი ელგუჯაა, - ამბობს ბოლოს და მეც ახ-

2. ნაცოს, თყრმე, კანფეტებიც ყყვარს...

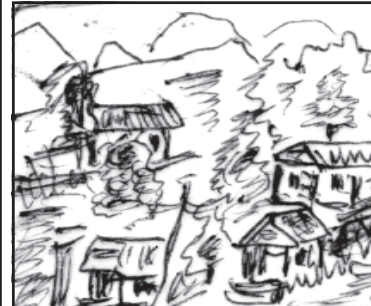
პანბის ძირში ჩადგმულ მაგიდას ვუსხედვართ და ვსაუბრობთ. ოჯახის დიასახლისი ქეთევანი ჯარასავით გრიალებს. ჩვენ ჩვენი საკმარისი ყველაფერი გვაქვს, მაგრამ მაინც მაინც თვითონ უნდა, რომ პატივი გვცეს - ხან ქაფუჭა რძის გვთავაზობს, ხან ხაჭოს კვერებს. ეს კვერები კვამლში გამოჰყავთ და პენიცილინით გამდიდრებულს სპეციფური გემო აქვს. აქედან ხელის გულივით მოჩანს აქაფებული არაგვი, თითოთოთლა კომლიანი სოფლები ჭიჩო და ხოშარა. ღმერთო, რა სი-

მოსაეაღს პოულობს ნატო და ყველანი გულიანად ვიცინით.

ხვალ, დილაუთენია, სალოცავში უნდა ავიდეთ, ხვალ ფილიპე ბატიასურს დიდი ჯაფა დაადგება, ამიტომ უნდა დავიშალოთ. მე, როგორც საპატიო სტუმარს, ლოგინს ოთახში მიშლიან. დაწოლა და დაძინება ერთი იყო

«ჩვენს ქუთმათობას გაუძარჯოს!»

ლობელივით ვეხვევი შრომა-ჯაფაში გამოჰყავილ ხევისბერს. ისიც, სხვა მთიულებივით, ჩვეულებრივი სამრუხა-საფიქრალით ცხოვრობს, უფლის ცხვარ-ძროხას, ხელის გულისოდენა ეზოში თესავს კარგოფილს და ერთგულად დარაჯობს სალოცავს. - მაშას საკლავისთვის შენ უნდა წახვიდე, - ეუბნება ფილიპე ვახტანგს, - მე, აბა, შენც იცი, არ მცალია... - წავალ, რაგომაც არ წავალ. - მაშინვე თანხმდება ვახტანგი, თუმცა საქმეები მასაც თავზე გადასდის. არადა, ცხვრის ბინამდე კაი გვარიანი აღმართებია და პაპანაქება სიცხეში იქ ასედა ვერაფერი სიამოვნებაა. - თავს მოვიჭირ, თუ ათიდან ერთი ბარელი მაინც დათანხმდებოდა, - ეუბნები მაშას და ისიც თავს მიკანტურებს. - ძალიან ცოგა მლოცველი ამოვიდა, ძმისწულო, - დანაწებით ეუბნება მაშას ხევისბერი. - ხალხს ძალიან გაუჭირდა... ავედით სალოცავში და თვალს არ დაგუჯერე: პირველად რომ ვიყავი, კარვის გასაშლელი ადგილი ძლივს მოვძებნეთ. ახლა ხუთიოდე კარავი ჩაედგათ. - გწყალობდეთ წმინდა გიორგის მაღლი, - გვილოცავენ დახმავურები. ფილიპე ბატიასური სალოცავის ნიშთან მოხუხობს ყველას, ვინც ღვთისა და ხაგის წინაშე მოვალეობამ ამ სიმაღლეზე ამოიყვანა...

დადლილობამ და მთის ბროლივით პაერმა თავისი გააკეთა - მშვიდი, ღრმა ძილი დაძინებულა.

დადლილობამ და მთის ბროლივით პაერმა თავისი გააკეთა - მშვიდი, ღრმა ძილი დაძინებულა.

3. კათია ყველგან კათიაობს

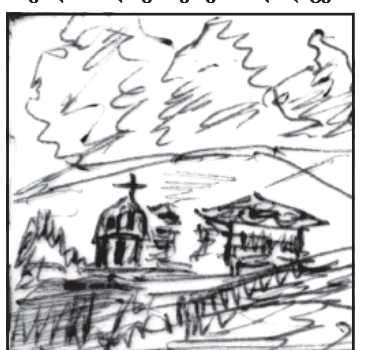
სანამ მთის წვერზე დაგინებულ სალოცავში ავალოთ, მზე კარგად შემადღებდა. ფილიპე ბატიასურს დრომა გამოაქვს და მარს ახმინებს - დროა, დავიძროთ. წინ ფილიპე მიგვიძღვის, მერე გოდერძი კუწაშვილი, დავით მგელიაშვილი, ვახტანგ წოწკოლაური, კობა ფშაველი მიყვებიან. დინჯად მიბიძგებენ პატარა გიორგი და მისი ღიაკო თამარი. მიხვეულ-მოხვეული ბილიკებით ნელ-ნელა ვუახლოვდებით სალოცავს, სადაც შესაწირავი უნდა შეიწიროს, ქადა გაიჭრას, სანთლები აინთოს. აქა-იქ ამაჰლაყინწებული ჭინჭარი, ბაბუაწვერა, ვატიწვერა, ჯოდურა, სამყურა, ქერი მღუმარედ გვეგებებიან. - რა ქნეს პარლამენტში, გასაყოფი გაიყვეს თუ ვერა? - მეკითხებიან მთიულები, - ეგენი რო ჭკუით ყოფილიყვნენ, დღეს ათი ამდენი ვიქნებოდით. გაუჭირდა ხალხს, მამა-პაპის სალოცავში ვეღარ ამოსულა... - ამიტომ ყველა თავისი თავის იმედად უნდა იყოს... - ნეტავი, რატომ ითმენენ ამდენ უღმერთობას? - უკვირს გოდერძის თუ დავითს. - ღმერთი მაღალია, ყველაფერს ხელავს... - ჰო, მაგრამ... ასე ფიქრობს მართლაც თავისი მარჯვენის იმედად დარჩენილი მთიელი. მართლაც რომ ჯოჯოხეთურ

პირობებში ამრავლებს ცხვარ-ძროხას, რათა არა მარტო ოჯახს, არამედ ქვეყანას შესძინოს თუნდაც მცირეოდენი რამ...

როგორც იქნა, გათავდა გრძელი და დამლელი გზა. შეგვიძლია ჩავიმუხლოთ, გავბოლოთ, ერთმანეთი გავიყნოთ და მივიკითხ-მოვიკითხოთ. იქით ახმელები მიმსხდარან და ახმეებზე აქეთ მეკითხებიან, რადგან ამ ოცდახუთი წლის წინათ ამ რაიონში ვმუშაობდი. ფილიპე ბატიასური თავისი სახევისბერო საქმით არის დაკავებული - სალოცავი უნდა აკურთხოს და მლოცველები დაამწყალონოს. ჩვენ მომორებით ვსხედვართ - გოდერძი კუწაშვილს, დავით მგელიაშვილსა და კობა ფშაველს (ასე გამოვიწოდებ) ვუსმენთ. ვი-დაცამ ცაბართა ახსენა და კობა ფშაველმა მაშინვე მიუღიქვა:

„იმით მიყვარს ცაბართა, ქალებ დადის საცა უნდა, ბებზე კაცის საღონის თან დაბეჭდის, რაც მას უნდა“. გოდერძი კუწაშვილი დავით თურმანაულის ლექსით შეეხმინა: „ცაბართა ცაბა ჰკიდავ, ცაბართა მარათია, ცაბართას არავინ მამწონს, კუკაბას ქალივითა, დამიწუნა, მაგ წყველმა, - არაყმა სომს წყალივითა, - რო ვსომ მე თავისასა ვსომ განა მამაქ თვალვითა“.

...უკვი გვიანი იყო, როცა ფილიპე ბატიასურმა თავისი მრველი ისევ ქვემოთ, ბანაკში ჩამოინაცვლა. დალოცეს ხაგ-სალოცავები და მლოცველები, ქვეყანა, ერი და ბერი, მშვიდობა და ცხოვრების დაღაგება.

ის დამე გოგოლაურთაში თერთად გათენდა. ჩვენ, ფილიპე ბატიასურის სტუმრები, ისევ ლოგინში ვნებიერობდით, როცა ოჯახის დიასახლისი ფეხაკრეფით გაიპარა, ძროხებიც მოსწველა, საძოვარზეც გარეკა, ჯამ-ჭურჭელიც დააკრიბა და რძეც დააბინავა. ერთხელ კიდევ მოვაველ თვალი გაღმა ათას კაბინეში ქადაგის საუფლოს და დავეშვით ქვემოთ, რათა არაგვს ადვენებული ქადაქში დაგვრუნებოდა იყავი და თქვენითვის, ჩემო მთიხველო, ეს ამბავი მომეთხრო...

ოლეგუჯა ლეზანიძე, აზობრის ჩანახატები.

მასპრიონატი

ჭიანჭელი ყძახე შენ და...

ანუ რა საოცარი სარგებლობის მოგანა შეუძლია ამ, ერთი უხედავით, უსარგებლო არსებას

იმდენი ამბიციური ადამიანია ჩვენს გარშემო, გვიკვირს კიდევ, თუკი ვინმეს არ სურს პოპულარობა და მხოლოდ საქმის კეთებაზეა ორიენტირებული. არადა, ასეთები ნამდვილად არსებობენ: უხედავთ თავიანთ საქმეს და უხედავოდ ცდილობენ, ქვეყანას სიკეთე შემავლონ. ბატონი ჯემალ ბადაგაძე წლების წინათ, ალბათ, თავადვე ვერ წარმოადგენდა, რომ ოდენიმე მისი საქმიანობის საგანი სოფლის მეურნეობა იქნებოდა, მაგრამ ამ ადამიანის ხელთ სრულიად შემთხვევით აღმოჩნდა ძალიან საინტერესო ლიგერატურა, რომელიც იუწყებოდა, რომ ჭიანჭელს ნამდვილი სასწაულების მოხდენა შეუძლია!

სუპერული საქმის პიონერად მიიჩნევენ. განსაკუთრებით საგულისხმო ის არის, რომ მისმა დაწყებულმა საქმემ მსოფლიო ბანკის ყურადღება მიიპყრო და ეს ყველაფერი წელიწადნახევრის წინათ გრანტის მიღებით დასრულდა. ამ დღეებში კი ამ ბანკის წარმომადგენლებმა ქართველ სპეციალისტებთან და მსოფლიო ბანკის სპეციალური პროგრამის კოორდინატორებთან ერთად მიინახულეს საცდელი ნაკვეთი, სადაც ჯემალ ბადაგაძის მიერ დაყენებული ფრიად საინტერესო ექსპერიმენტი მიმდინარეობს. სოფლის მეურნეობის დარგში მოღვაწე ქართველი კორიფეების და

უცხოელი სტუმრების ამრით, გლდანში, ხელისგულისოდენა მიწის ნაკვეთზე, ნამდვილად საინტერესო რამ ხდება. ის იმას ნიშნავს, რომ ჯემალ ბადაგაძის პირველი პროექტი წარმატებით დასრულდება და გამოირიცხული არ არის, რომ მსოფლიო ბანკმა მას გრანტი მეორედაც გამოუყოს. თქვენ შეიგყობთ, რა სასწაულის მოხდენა შეუძლია ჭიანჭელს და რას უნდა მოელოდეს ჯემალ ბადაგაძის მიერ წლების მანძილზე გაწეული კოლოსალური შრომის შედეგად დახვეწილი მეთოდისაგან საქართველოს სოფლის მეურნეობა. მანამდე კი, ალ-

ბათ, უნდა აღვნიშნოთ, რომ თუ გაიმარჯვა, ჯემალ ბადაგაძის უსამღვრო მოთმინების უნარმა გაიმარჯვა: ამგვარი ნიჭით, როგორც წესი, მიზანსწრაფული და სიასხლეების მოყვარული, თანაც - ბუნებით შემოქმედი ადამიანები არიან დაჯილდოვებულნი. სწორედ ამ თვისებების წყალობაა, რომ პოლიციის გადამდგარი პოლიკონიკი ჯემალ ბადაგაძე ათ წელიწადზე მეტია. არ დაიღალა ათას კაბინეში ქადაგის დასაგით სიარულით, გამოთვლებით, მტკიცებით, ახსნა-განმარტებებით და ექსპერიმენტებით. რაც მეტი წინააღმდეგობა შეხვდა, მით მეტი მონღოებით ამტკიცა ერთი შეხედვით წარმოუდგენელი ციფრებისა და ფაქტების სისწორე და ბოლოს დაამტკიცა: საქართველოს არ უნდა ეწინოღდეს იმისა, რომ ის მცირემიწიანი ქვეყანაა, რადგან ბუნებაში არსებობენ ჭიანჭელები და კიდევ - ჯემალ ბადაგაძის „ჩარჩო-კონტინენტები“!

06. 30-12 83.

სპორტსი

გაზიფიკაცია

1975 წელს სპორტსამოგადოება „დინამოს“ და საფეხბურთო კლუბი თბილისის „დინამოს“ 50 წელი შეუსრულდა. ამ საიუბილეო თარიღთან დაკავშირებით გამოცემულ „საბჭოთა საქართველომ“ დასტაბმა ცნობილი სპორტული ჟურნალისტის გარუნ აკოფოვის საინტერესო წიგნი „თბილისის „დინამო“ 50 წლისათვის“. პრაქტიკულად ეს წიგნი ქართული ფეხბურთის ფლაგმანის ისტორიაა იყო.

მოხდა ისე, რომ 1976 წლიდან დაიწყო ქართული ფეხბურთის არნახული აღმავლობა. თბილისის „დინამომ“ მოიგო ყველაფერი, რისი მოგებაც შეიძლებოდა. ორჯერ დაეუფლა საბჭოთა კავშირის თასს (1976 და 1979 წლებში), 1978 წელს მოიპოვა საბჭოთა კავშირის ჩემპიონის ტიტული, ხოლო 1981 წლის 13 მაისს ქართული ფეხბურთის გულშემატკივარს უმარამაზარი სიხარულით აჩუქა და ეს წარმატებები დააგვირგვინა დიუსელდორფში მოპოვებული ბრწყინვალე გამარჯვებით – ევროპის ქვეყნების თასის მფლობელთა თასს დაეპატრონა. ეს იყო ქართული ფეხბურთის გრძელვადიანი ყველაფერი ეს, ბუნებრივია, მაგნიანი არ შესულა. ამიტომ აუცილებელი იყო დაწყებული საქმის ბოლომდე მიყვანა და წიგნის გაგრძელება. რა თქმა უნდა, ეს არ იყო ადვილი საქმე.

1998 წლის 31 იანვარს სულმანთა ნიკარ ახალკაცის დაკრძალვაზე შემხვდა ამ წიგნის ავტორი გარუნ აკოფოვი. მისალმების და ურთიერთმოკითხვის შემდეგ, ცხადია, საუბარი ფეხბურთზე ჩამოვარდა და ამ წიგნსაც შეეხო. მე ბ-ნ გარუნს ვკითხე ხომ არ აპირებდა ამ წიგნის გაგრძელებას. სპონსორი არ ჩანდა და წიგნის გაგრძელების პერსპექტივა ბურუსით მოცული რჩებოდა. როგორც ჩანს, სპონსორი ბოლოს და ბოლოს მაინც მოიძებნა და კარგი საქმე შუა გზაზე არ იქნა მიტოვებული. ფეხბურთის მოყვარულმა მიიღო შესანიშნავი წიგნი, რომელიც ფაქტობრივად, თბილისის „დინამოს“ მაგნიანი წარმოადგენს. ამ მოთხრობაში წიგნის ავტორი სასახვიდან აღდგება.

წიგნი შედგება სამი ნაწილისაგან. პირველი ნაწილი ეხება საქართველოში ფეხბურთის დაბადებას, მის პირველ ნაბიჯებს. ეს მონაკვეთი წიგნში ერთ-ერთი საუკეთესოა. მეორე ნაწილი წიგნში ყველაზე უფრო წინანდა და შეეხება ქართული ფეხბურთის ისტორიის ჯერჯერობით ყველაზე უფრო საინტერესო ხანას – საკავშირო ჩემპიონატებში თბილისის „დინამოს“ გამოსვლებს 1936-1989 წლებში. და ბოლოს, მესამე ნაწილი ჯერჯერობით ყველაზე უფრო ხანმოკლეა იგი. სულ 14 წელიწადს მოიცავს. აქ საუბარია თბილისის „დინამოს“ გამოსვლებზე ეროვნულ ჩემპიონატში. პრაქტიკულად ეს არის ქართული ფეხბურთის ისტორიის პერიოდიზაცია.

თბილისის „დინამომ“ საკავშირო სარბიულზე გამოსვლის პირველი დღიდან უდიდესი ავტორიტეტი მოიპოვა და მათ ჯერ კიდევ შორეულ 30-იან წლებში „დიდი ურუგვალები“ უწოდეს იმ ხანებში, როდესაც ურუგვის ნაკრები ქუბა (ისინი ორჯერ 1924 და 1928 წელს გახდნენ ოლიმპიური ჩემპიონები, ხოლო 1930 წელს მოიპოვეს მსოფ-

ლიო ჩემპიონობა). ამაზე მეტი ქუბის დამსახურება წარმოუდგენელი იქნებოდა.

საკავშირო ჩემპიონატში თბილისის „დინამოს“ გამოსვლა დრამატული აღსაყვანი იყო და გულშემატკივარს უმარამაზარი სიხარულით ერთად დიდი გულსტატივილი მოუტანა, რაც უმთავრესად იმით გამოიხატებოდა, რომ თბილისის „დინამომ“ ხშირად სრულიად უსამართლოდ დაჩაგრულა. საკმარისია გავეხსენოთ, რომ 1953 წელს თბილისის „დინამოს“ უკვე მოპოვებული ჩემპიონობა წაართვეს, და მაგნი ხელახლა გადაათამაშებინეს. ძნელია დაივიწყო უკრაინელი მსაჯის ცამოვეციის არაობიუქტური მსაჯობა მოსკოვის „ტორპედოსთან“ ულაშაშის და დრამატულ ფინალურ მაგნიმ საბ-

ნურაინ წარმოდგენს ისე, თითქოს საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატში თბილისის „დინამოს“ გამოსვლა მხოლოდ გრიუმფალურ ხასიათს ატარებდა და გუნდს არ ჰქონია წარუმატებლობები, ჩავარდნები.

დიდი სახელი ჯერ კიდევ ომამდელმა „დინამომ“ მოიპოვა, რომლის რიგებში ბრწყინვალედ ალექსანდრე ლორთქიფანიძე, შოთა შავგულიძე, მიხეილ ბერძენიშვილი, გაიომ ჯაყელები და რა თქმა უნდა, „ფეხბურთის კარგები“, ლეგენდარული ბორის პაიჭაძე, რომლის ბადალი ქართული ფეხბურთში ჯერ არ გამოჩენილა. გამოვთქვამთ ფრთხილ ვარაუდს, რომ თუ არა ნაციტურ გერმანიასთან ომი, შესაძლოა, უკვე ამ თაობას დაემშვენიებინა მკერდი საბჭოთა კავშირის ჩემპიონის ოქროს მედალზე, მაგრამ ომმა დროებით შეწყვიტა სპორტული ცხოვრება.

ომის შემდეგ ძველ გარდას გვერდში ამოუდგა ახალი თაობა, რომელიც შორის ყველაზე უფრო კამპა ვარსკვლავი იყო ლეგენდარული ბასა ლოლობერიძე, რომლის დამსახურებაც ქართული ფეხბურთის წინაშე განუზომლად დიდია. ომის შემდგომი „დინამოს“ წარმატებების მენეჯერს, პიკს წარმოადგენს 1953 წლის საკავშირო ჩემპიონატი, როდესაც „დინამოს“ სულ რაღაც ერთი ნაბიჯიდან დააკლდა საბჭოთა ოცნებამდე. გუნდს

მოსკოვის „ტორპედოსთან“ მოგებული მაგნი გადაათამაშებინეს და ჩემპიონის ოქროს მედალზე დააკარგინეს. 50-იანი წლების შუა ხანებში „დინამომ“ სერიოზულმა კრიზისმა მოიცვა, რაც უპირატესად თაობათა ცვლით იყო განპირობებული. გუნდი მისთვის უჩვეულო VIII-X ადგილებს იკავებდა.

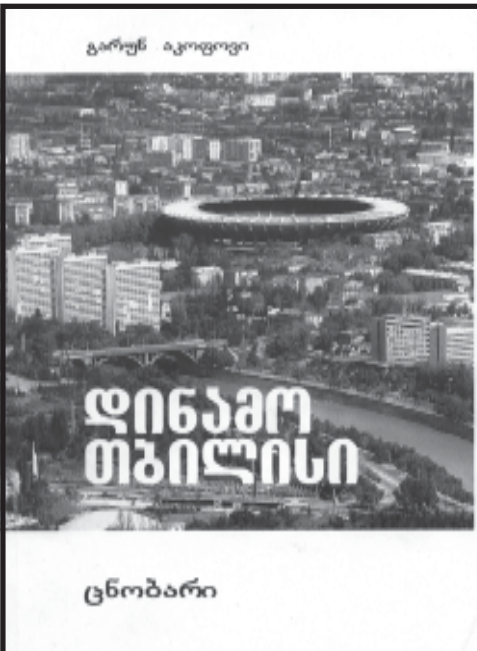
1959 წლიდან იწყება ახალი აღმავლობა, როდესაც გუნდში მოვიდა ნიჭიერი ახალგაზრდების მთელი პლეადა. დაიწყო ახალი ვარსკვლავთცვენა, რომელსაც ქართული ფეხბურთი, უპირველეს ყოვლისა, ანდრო ჟორდანიას უბადლო სელექციურ ინტუიციას უნდა უმაღლესად დეს. თანდათან იკვეთება 1964 წლის „დინამოს“ კონკურები. ეს გუნდი ქართული ფეხბურთის ისტორიაში ერთ-ერთი უდიდესი იყო და მას მხოლოდ 1981 წლის ნოდარ ახალკაცის „დინამომ“ შეიძლება შევადაროთ.

თაობათა ცვლას მოჰყვა ჩავარდნა. კრიზისმა მიკვთარად გამოკვეთილი სახე მიიღო 1974 და 1975 წლების სეზონში, როდესაც „დინამომ“ ადგილს იკავებს სატურნირო ცხრილის შუაგულში.

ახალი აღმავლობა დაიწყო 1976 წელს, როდესაც გუნდს სათავეში ჩაუდგა ქართული ფეხბურთის ისტორიაში საუკეთესო მწვრთნელი ნოდარ ახალკაცი. მან უკვე მრავალნაწილი შოთა ხინაგაშვილის, მანუჩარ მაჩაიძის, ვლადიმერ გუცაევის და ღვათი ვიფიანის გარეშე დაიწყო ახალი გუნდის ფორმირება. კვლავ დადგა ვარსკვლავთცვენის ხანა. ამ თაობამ, ნოდარ ახალკაცის თაოსნობით, ქართული ფეხბურთი არნახულ სიმაღლეზე აიყვანა. ეს იყო ქართული ფეხბურთის წარმატებების აპოგეა, მწვერვალი.

06. 30-10 83.

ნიგნი თბილისის „დინამოზე“

ვითა კავშირის თასზე 1960 წლის 31 ოქტომბერს და სხვა მრავალი. მაგრამ საინტერესო საკმარისი გზის არ დაკარგავს. უნდა დავუთანხმოთ ლეგენდარულ რუს ფეხბურთელს, მოსკოვის „ტორპედოს“ გამოჩენილ ფორვარდს ვალენტი ივანოვს, რომ „ქართული ფეხბურთი არის საბჭოთა ფეხბურთის მარგალიტი“. ვინ-ვინ და ვალენტი ივანოვა შესანიშნავად იცის კარგი ფეხბურთის ფასი. ჩვენი ამრით, ეს სიტყვები საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატებში თბილისის „დინამოს“ გამოსვლის თავისებურ რეჟიმზე შეიძლება მივიჩნიოთ.

ცხადია, წიგნში ყველაზე უფრო საინტერესო, ვნებათაღელვის გამომწვევი, და თუ გნებავთ, ერთგვარად ნოსტალგიურიც, არის მეორე ნაწილი, სადაც საუბარია თბილისის „დინამოს“ გამოსვლებზე საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატებში. ამიტომ ამ თემამდე ცოტა უფრო ვრცლად შევიჩინებ.

თამის გაბრაქილია

კაიბიტანო როდრიგესი:

„ვიცნობ ქართულ ფეხბურთს“

ახლახან „ლელოში“ (N51) მკითხველს წარუდგინეთ, მსოფლიოში ცნობილი არგენტინელი მწერთელი კაიბიტანო როდრიგესი. ეს კაცი არგენტინის ნაკრებში მუშაობდა მწერთელად სესარ ლუის მენოტიანთან ერთად. აქვს უდიდესი გამოცდილება.

სხვებზე უფრო მუშაობის გამო მკითხველს შემდეგ რედაქციამ ბევრი დაგვიკავშირა. საშუალოდ, ჩვენ არ შეგვიძლო მათი ინტერესების სრულად დაკმაყოფილება მთელ რიგ საკითხებში და გადაწყვიტეთ ინტერნეტის საშუალებით შევხიანებოდათ ცნობილ არგენტინელ მწერთელს. ცხადია, ვინარგებლეთ შემთხვევით და რამდენიმე წყნარად საინტერესო კითხვითაც მივმართეთ კაიბიტანო როდრიგესს. პასუხი დაუყოვნებლივ მივიღეთ. ჩვენ ვწერდით:

ბატონო როდრიგეს, თქვენ მოგმართავთ საქართველოში უძველესი სპორტული გაზეთი „ლელო“ (გამოდის 1934 წლიდან), რომლის ფურცლებზეც გამოქვეყნდა მოკლე ინფორმაცია თქვენს შესახებ, რამაც მკითხველთა ფართო წრის ყურადღება მიიქცია. ვითვალისწინებთ რა მათ ინტერესებს, თავს უფლებას ვაძლევთ, მოგმართოთ რამდენიმე შეკითხვით.

1. თქვენ, როგორც ბრწყინვალე სპორტული ბიოგრაფიის პიროვნებას, გაქვთ თუ არა სურვილი იმუშაოთ მწვრთნელად საქართველოში?
2. რა იცით საქართველოსა და ქართული ფეხბურთის შესახებ?
3. რა პოტენციალს და შესაძლებლობებს ხედავთ ქართულ ფეხბურთში და შედის თუ არა იგი თქვენი ინტერესების სფეროში?
4. მხოლოდ ნაკრებთან ისურვებდით მუშაობას თუ ნებისმიერ კლუბთან, მიუხედავად მისი დონისა და რამდენი დრო დაგჭირდებოდათ სასურველი შედეგის მისაღწევად?

რედაქციამ ამ შეკითხვებზე მიიღო ერთიანი გვესტორივი პასუხი, რასაც ქვემოთ გთავაზობთ უცვლელად.

ბ-ნ თამის გაბრაქილია, სპორტული გაზეთის „ლელოს“ მთავარ რედაქტორს.

– უპირველეს ყოვლისა, უნდა გითხრათ, რომ ჩემთვის უპირველესად ასეთი სახის ჟურნალისტური წერილი და, ამასთანავე დიდი პატივი, რომ გაზეთი ასეთი მანძილიდან დაინტერესდა იმით, რომ გაიგოს ჩემი ამრი საქართველოში ფეხბურთზე. და მე როგორც პროფესიონალი, მაღლობას გიხდით და დიდად ვაფასებ ამ ყურადღებას.

ყველასთვის, ვინც ვმონაწილეობდით საერთაშორისო შეჯიბრებებში და ჩემთვისაც, ნათელია თუ რა დიდი წვლილი შეიგანა ქართულმა ფეხბურთმა სსრ კავშირის ნაკრებში, კერძოდ, სულაქველიძემ, ჩივაძემ და ბევრმა სხვა მაღალი კლასის ფეხბურთელმა, ახლა რაოდენ დიდია კალაძის დამსახურება მიღწევაში და სხვ...

ეს მიგვაინიშნებს, რომ საქართველოში ყოველთვის ჰყავდა და ჰყავს შესანიშნავი მოთამაშეები. მას შემდეგ, რაც თქვენმა ქვეყანამ დაიბრუნა დამოუკიდებლობა, სხვა უპირატესობებიც ვლინდება. ერთის მხრივ, ფეხბურთი საქართველოში – ეს არის კულტურული ფუნდამენტი. სახელმწიფომ და საქმიანი წრეების წარმომადგენლებმა მონაწილეობა უნდა მიიღონ კარგი ინფრასტრუქტურის შექმნაში. ამასთან, ცხადია, საჭიროება მოითხოვს კარგ დამრიგებლებს, ფინანსებს, რაც საშუალებას მისცემს თქვენში ფეხბურთის მუდმივ განვითარებას, ამისათვის კიდევ საჭიროა მუშაობის თანამედროვე მეთოდების დანერგვა და ხშირი მონაწილეობა შეჯიბრებებში.

იდეალური იქნება ერთგულმა ან ახალგაზრდულმა (ოლიმპიუ-

რი) ნაკრებმა გუნდებმა გამოცდილება მიიღონ უცხოეთის ქვეყნებში. ნაკრები გუნდებისთვის საჭიროა გარკვეული დრო, რომ მიაღწიოს შესაბამის დონეს დალივით შედეგებით, რაც აამბილეს საკუთარი ძალების რწმენას. უმჯობესია, რომ ძირითადად ერთი და იგივე შემადგენლობაში ითამაშოს ყოველთვის ნაკრებში, როგორც კლუბებში. ერთი წლის მუშაობის მანძილზე უნდა გამოიკვეთოს არსებითი სასიკეთო ცვლილებები ნაკრების დაკომპლექტებაში.

თუ ეს იქნება უმაღლესი დონის საკლუბო გუნდი, მე დარწმუნებული ვარ, რომ ერთ წელიწადში იგი საკმაოდ გაძლიერდება, მაგრამ არ შეიძლება გითხრათ, რამდენად, რაც დაკავშირებულია ბევრ ფაქტორზე. ამის გარდა, არ არის მიზანშეწონილი, წინასწარ გააკეთო პროგნოზი, თუ არ ვიცნობ გუნდის შემადგენლობას.

როგორც პროფესიონალი, სურვილი მაქვს საქართველოში მუშაობის, დიდი გემპერამენტისა და მაღალი კულტურის მქონე ევროპის ქვეყანაში.

თუ თქმა უნდა, თუ იქნება შემოთავაზებული საჭირო სახელმწიფო პირობები.

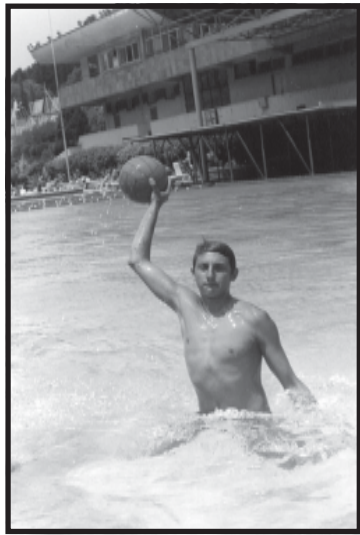
გაცნობებთ, რომ ბ-ნ ნიკო პაგარქალიშვილს და მის ორგანიზაციას უფლებამოსილება გააჩნია, მოლაპარაკებები წარმართოს ჩემსა და ჩემს მწვრთნელთა შემადგენლობაზე, სხვადასხვა ხელშეკრულებების გასაფორმებლად.

იმედს გამოვთქვამ, ვაკმაყოფილებ თქვენს დავალებას და თუ თქვენ ჩათვლით საჭიროდ, რომ უფრო ვრცელი ინფორმაცია მოგაწოდოთ, დიდი სიამოვნებით გემსახურებო.

გულისხმიერი საღიბით კაიბიტანო როდრიგესი. „ლელო“, N54, 2003 წ.

თაობა

შაბათის სტამბოლში დაიწყო 1985 წელს დაბადებულ წყალბურთელთა ევროპის პირველობის ფინალური ეტაპი. კონგინენტის 16 საუკეთესო გუნდს შორის მუღლებისთვის საქართველოს ნაკრებიც იბრძვის, რომელიც უმთავრესად დაკომპლექტებულია 15-16 წლის სპორტსმენებით. ერთ-ერთი გახლავთ ახლო წარსულში თბილისის „დინამოს“ ცნობილი წყალბურთელის შოთა ბაბათურაძის ვაჟი მიხეილი.

შოთა ბაბათურაძე 1981-1991 წლებში თბილისის „დინამოს“ ღირსებას იცავდა, მიწვეული იყო საბჭოთა კავშირის ახალგაზრდულ და საკავშირო სპორტსაბოგალოება „დინამოს“ ნაკრებ გუნდებში. 1987 წელს მან საბჭოთა კავშირის ხალხთა სპორტაკადემიის იასპარეზა და საქართველოს ნაკრების შემადგენლობაში ვერცხლის მედალი მოიპოვა. 90-იან წლებში ჩვენთან დატრიალებული ცნობილი მოვლენების შემდეგ რამდენიმე წყალბურთელთან ერთად უცხოეთს მიაშურა სათამაშოდ და სპორტული ოსტატობის ასამაღლებლად 1991-1993 წლებში საარბრიუკენის (გერმანია) „პოსეიდონში“ გამოდიოდა ბუნდესლიგის პირველობაზე. მისი გუნდი V-VI ადგილებზე გადიოდა.

— რომ ვნახე, საქართველოში ეროვნული ნაკრების ჩამოყალიბების პირობები კიდევ დიდხანს არ იქნებოდა, წყალბურთის შედეგები და შინ დაბრუნდი, სხვა საქმეს მოეკიდე ხელი, რადგან ოჯახი მყავდა სარჩენი, — მითხრა ბაბათურაძის შოთა, რომელიც სტამბოლში გამგზავრებამდე ვაჟიშვილთან ერთად მესტუმრა რედაქციაში. — გული მწყდება, რომ ჩემი შესაძლებლობები ბოლომდე ვერ გამოვავლინე, მაგრამ სევდას ის მიქარავებს, რომ ჩემს ვაჟს და მის მეგობრებს მიეცათ საშუალება, საერთაშორისო სარბიელზე საქართველოს სპორტული ღირსება დაიცვან.

— მე რომ წყალბურთელი ვარ, ეს მამაჩემის დამსახურებაა, — განაგრძობს მამის საუბარი შვილმა, — მან მიმიყვანა „ლაგუნა ვერეში“ ცურვის შესასწავლად.

ეს იყო ათი წლის წინათ. მამის მიხედვით ბაბათურაძე მხოლოდ 6 წლის იყო (იგი 1987 წლის 9 მაისს არის დაბადებული და თბილისის 101-ე სპორტული სკოლის მე-10 კლასში სწავლობს). 3 წლის შემდეგ წყალბურთზე დაიწყო სიარული გოგა დოლიძისთან. 2000 წლიდან სოსო მასურაძისთან ვარჯიშობს. იმავე წელს საქართველოს პირველობა მოიგო 1985 და 1987 წლებში დაბადებულთა შორის. მომდევნო წელს დამოუკიდებელ სახელმწიფოთა თანამეგობრობის ჩემპიონი გახდა. შარშან მიხეილმა და მისმა მეგობრებმა ორ ასაკობრივ ჯგუფში (1984-85 და 1986-87 წ.წ.) იმეიშეს გამარჯვება რუსეთის პირველობებზე.

2003 წელს უკრაინის ეროვნული ჩემპიონატის უმაღლეს ლიგაში გამოდიოდა საქართველოს ახალგაზრდული გუნდი (ფაქტობრივად, „ლაგუნა ვერე“), რომლის შემადგენლობაში მიხეილ ბაბათურაძეც იყო. ჩვენი წყალბურთელები ფინალურ ოთხეულში გავიდნენ და „პლეი-ოფებში“ თამაშის უფლებაც მოიპოვეს, მაგრამ დასკვნით ეტაპზე

გვიცი — გვარზე

გამგზავრება ვერ შეძლეს, რადგან იმ დროს შტუტგარტში (გერმანია) ევროპის პირველობის შესარჩევი გუნდის გაიმართა, სადაც ჩვენმა ბიჭებმა II ადგილი დაიკავეს და ფინალის საგზურს დაიწყეს. ამას წინათ კი სტამბოლის საერთაშორისო გუნდებზე მესამე იყვნენ.

— ყველა წარმატება სისიამოვნოა, მაგრამ განსაკუთრებით შარშანდელი გამარჯვებები მინდა გამოვყო, — მითხრა მიხეილმა. — მოსკოვში ჯერ 1984-85 წლებში დაბადებულთა ფინალური გუნდის მოვიგეთ პირ-

ლის მიწურულს და თითქმის მეუსვენებლად მეორე შეჯიბრებაში ჩავიბრუნეთ. იქ შედარებით ჩვენი თანატოლები გამოდიოდნენ. ფინალში ვოლგოგრადის „ლუკოილ-სპარტაკს“ შევხვდით სწორედ ჩემი დაბადების დღეს — 9 მაისს. ბიჭებმაც განსაკუთრებით მოინდომეს, გავიმარჯვებინათ ჩემპიონები გავხდით. რუსი მაღალჩინოსნები ისე გაბრაზდნენ, რომ წლებს თავიანთ პირველობებზე აღარ მიგვიწვიეს. არც გამგზავრებათ — სამი წელიწადია, ჩვენთან ყველა შეჯიბრებას აგებენ.

— შტუტგარტის შესარჩევი გუნდის რას იცხვი?

— თავიდანვე შევეგუეთ იმ აზრს, რომ ფინალური ეტაპის ერთ საგზურს მასპინძლები მოიპოვებდნენ. მეორე ადგილის დასაკავებლად კი რუმინელთა ძლიერი გუნდის დამარცხება იყო საჭირო. პირველი ორთაბრძოლა სწორედ მათთან გვექონდა. თავიდან 2:0 დაგვიწარღო. მეტოქემ რამდენჯერმე ალაღვინა წონასწორობა. ძირითადი დროის საფინალო სასტვენმა მამის მოგვისწრო, როცა ანგარიში იყო 8:8. ახალი წესე-

ბით დაინიშნა ორი სამ-სამწუთიანი გაიმი. მე-9 გოლი გაიტანა. დარჩენილი 40 წამის განმავლობაში ბევრი რამ გადავიტანეთ. სრულიად უწყინარ სიტუაციაში მსაჯებმა ილია ბუციკაშვილი გადავიტყვეს. რუმინელთა დარჩენილი ბურთი მურაბ ჭუმბურიძემ რომ მოიგერია, არბიტრებმა ახლა იგი გაუყენეს ილიას გზას. დავრჩით ოთხნი ექვსის წინააღმდეგ. ჩვეულებრივ, ეს წაგების გოლფასია, მაგრამ ბიჭებმა გაუძლეს მეტოქის მაუწყებელი ანგარიში შევიწარმინეთ. მეორე მაგნიზ ბელორუსებს ვძლიეთ 11:4. მართალია, ბოლო შეხვედრაში მსაჯებმა „ჩაგვიძირეს“ — 8:9 წაგაგეთ მასპინძლებთან, მაგრამ ფინალის საგზური მაინც მოვიპოვეთ.

— საშომთავლოდ რას აპირებ?

— ახლა მთავარია, სტამბოლში 18-წლიანთა ევროპის პირველობაზე გამოვიდეთ ღირსეულად. ძლიერი მეტოქეები გვყავს ჯგუფში, ჩვენზე უფროსებიც არიან 2-3 წლით, მაგრამ უბრძოლველად არავის არაფერს დავუთმობთ.

სექტემბერში კი ბიჭებთან განმორება მომიწევს, რადგან მოსკოვის „დინამოს“ ოსტატ წყალბურთელია გუნდში ვარ მიწვეული და იქ გავემგზავრები. რუსეთის ჩემპიონატის უმაღლეს ლიგაში ვითამაშებ, რაც დაოსტატებაში დამეხმარება. საქართველოს ნაკრები რომელიმე მნიშვნელოვან გუნდში იქნება ისე იასპარეზებს და მწვეთნელები საჭიროდ ჩათვლიან, მე კვლავ ჩვენი ბიჭების გვერდით ვიქნები.

ესაუბრა

მამა დანიელია.

სურათებზე: მეტოქის კარს უკვებს მიხეილ ბაბათურაძე; მამა შეილს სპარინგ-პარტნიორობას უწევს; „ლაგუნა ვერეს“ გუნდი, რომელიც ახლა სტამბოლში ევროპის პირველობაზე თამაშობს.

აპრონის ფოტო.

მხვრთნელი

„ღევნო ბექტემი ურხოპლოან ეტელია“

ბულშევიზმის პირველი აინტერესებთ, რა შედეგის მადრიდის „რეალში“ მისი ახალი პორტუგალიელი ხელმძღვანელი კარლოშ კეირუში. მან სახელი პორტუგალიის ახალგაზრდული ნაკრების მწვრთნელობის დროს მოიხვეჭა, როცა რამდენჯერმე გახდა ევროპის ჩემპიონი, ბოლო წლებში კი „მანჩესტერ იუნაიტედში“ ალექს ფერგიუსონს ეხმარებოდა.

— რა ცვლილებებს მოახდენთ კლუბის საწვრთნელ პროცესში? — ამიერიდან ვარჯიშები რაიმე მტკიცე განრიგს აღარ დაექვემდებარება. ჩვენთვის მთავარი იქნება გუნდის მატჩების კალენდარი და მოთამაშეების მზადყოფნის დონე. თუკი, მაგალითად „რეალი“ იძულებული იქნება მოსკოვში იგრინოს და ფეხბურთელები იქიდან

ფიზიკურად და ფსიქოლოგიურად დადლილები დაბრუნდებიან, მე მათ დასვენების დღეს მივცემ. ვიმეორებ, ჩვენ აღარ მივღებთ მუსკ განრიგებს და ვარჯიშების მაინცდამაინც გარკვეულ დროში გამართვის წესს. ერთი სიტყვით, ვიმოქმედებთ ისე, როგორც საჭირო იქნება.

— თქვენი სიტყვით, გუნდს ყოველთვის უნდა ჰყავდეს 21-22 ფეხბურთელი, დარჩება თუ არა აქ ადგილი მორიენტისისათვის?

— ეფიქრობ, დარჩება.

— გუგისათვის?

— ასევე გუგისათვისაც. მე ძალიან მომწონს ეს ფეხბურთელი. იგი ნამდვილად ფანტასტიკური მოთამაშეა, შეუძლია იმოქმედოს მინდურის ცენტრში, ასევე შეტევაში, შეუძლია დაეხმაროს თავდამსხმელებს. არიან ისეთი მოთამაშეები, რომლებიც

თითქოს ვერ ხელებიან ძირითადი თერთმეტის რიცხვში, მაგრამ, ამის მიუხედავად, ხშირად მონაწილეობენ თამაშებში და გუნდშიც თვალსაჩინო როლს ასრულებენ. გუგი კი სწორედ ასეთია.

— ეს იმას ხომ არ ნიშნავს, რომ გუგის ხშირად ვიხილავთ მინდორზე?

— ვნახთ. ახლა კი მხოლოდ ერთი რამის თქმა მინდა: დევი, არც ერთ ფეხბურთელს არ ჰქონდეს რაიმე პრივილეგიის იმედი.

— ვერ გადაწყვიტეთ, სად ითამაშებს დევი ბექტემი?

— მინდორზე და მადრიდის „რეალში“.

— დიას, მაგრამ რომელ პოზიციაზე?

— „მანჩესტერ იუნაიტედში“ იგი ყოველთვის მარჯვენა ნახევარმცველი იყო. ინგლისის ნაკრებში მოგჯერ ნახევარდაცვის ცენტრში გამოდიოდა. ჩვენ, სანამ საბოლოო გადაწყვეტილებას მივიღებთ, ჯერ მას ვარჯიშების დროს უნდა დავაკვირდეთ. თუმცა კი დევი ისეთი ოსტატია, რომ ნებისმიერ პოზიციაზე შეუძლია თამაში.

— უნდა ადინიშნოს, რომ აქამდე ინგლისელ ფეხბურთელებს ესპანურ კლუბებში მაინცდამაინც არ უმართლებია.

— ბექტემი ინგლისელი არ არის. იგი უცხოპლანეტელი ფეხბურთელია, სხვა გალაქტიკის წარმომადგენელი.

— გამოიყვანთ თუ არა ხანდახან მინდორზე სამ ცენტრალურ მცველს?

— მე არ ვარ ამ სისტემის მომხრე. ჩემთვის ოპტიმალურია სექმა 4-4-2.

ელიტა

რაულთან კონფლიქტი მოგვარდა

„რეალის“ კაპიტანი რაული, როგორც ვიწყობით, პაღმე განაწყნდა, როცა კლუბის მუშაკებმა ფლორენსის პერესმა დაითხოვა მთავარი მწვრთნელი ვისენტე დელ ბოსკე და ვეგერანი მცველი ფერნანდო იერო. საქმე იქამდე მივიდა, რომ რაული გუნდის ატაკოვებით იმუქრებოდა, რასაც გულშემატკივარი არ დაუშვებდა. ბოლოს კონფლიქტი მისი მოგვარდა: „რეალის“ ხელმძღვანელობა იმუქრებულ დაბრუნდა, ხელი აუდო თავდასხმულ ფერნანდო მორინტესს გაყიდვამდე, რომელიც რაულის უახლოესი მეგობარი და ხელისმომკიდეა. ახლა კი რამდენიმე ნაწილი რაულის ბოლო ინტერვიუდან.

„რეალის“ ხელმძღვანელობას ეყიდა კიდევ ერთი საერთაშორისო კლასის მოთამაშე? — ღია, ჩვენი შემადგენლობა დიდებული მოთამაშეებით არის დაკომპლექტებული, მაგრამ ისეთი ფეხბურთელის შექმნა, როგორც ბექჰემია, მსოფლიოს არც ერთი კლუბისათვის არ იქნება შეუძლებელი. ევგენიევიჩი, იგი

— რომლისა თქვენი დამოკიდებულება დევიდ ბექჰემის კონტრაქტისადმი? — ბექჰემს ნუ ექნება იმედი, რომ ახალი თანაკლუბელები რაულს საკუთრებულად მოექცევიან. რონალდოს, მილანის, ფიგუს, რობერტო კარლოსს და სხვებს თავიანთი წვლილი შეაქვთ გუნდის წარმატებებში. დევიდი ვალდებულია, დაიცვას ჩვენი წესები. — თქვენი ამრით, საჭირო იყო

ინტერვიუ პრესა რუს მილიარდერ რომან აბრამოვიჩს ახლა იმდენად ადვილს უთმობს, თითქოს მხოლოდ მის ხელში იყოს მთლიანად ინგლისური სპორტისა, და, კერძოდ, ფეხბურთის ბედობა.

მაღაც ამას ჰქვია

და აბრამოვიჩი არაფერს მალავს. მისი საყვარელი ფეხბურთელი ყოფილა გიერი ანრი. მან „არსენალს“ 50 მილიონ გირვანქა სტერლინგზე შეიძინა, მაგრამ ანრის გაყიდვა „არსენალისათვის“ ყელის გამოჭრას ნიშნავს და, ცხადია, მილიარდერმა უარი მიიღო, როგორც ამბობენ, ჯერჯერობით, შემდეგ კი ვინახოთ... აგრეთვე, ასახელებენ „რეინისებურ მცველ“ სოლ კემპბელს. რა თქმა უნდა, არც პატრიკ ვიერასა და რობერტ პირისის მოწვევა იქნებოდა ურიტო. მთავარი მიმომხილველი ასახელებს „მილანის“ მოთამაშეებს ალექსანდრე ნესტას, ანდრე შევჩენკოსა და რივალდოს, გურინის „იუვენტუსის“ ფეხბურთელს ლილიან გიურამს, ედგარ დევიდსა და პაველ ნედეველს, ამსტერდამის „აიაქსიდან“ — კრისტიან კიუუსა და რაფაელ ვან დერ ვაარტს. ესპანეთის ჩემპიონატში აბრამოვიჩს მოსწონს პაბლო, აიმარი („ვალენსია“) და პაგრიკ კლაივერტი („ბარსელონა“), ჯო კოული („ვესტჰემ იუნაიტედი“), სკოტ პარკერი („ჩარლტონ ატლეტიკი“).

გლისელ მაგნატ ჯეკ უოკერს, რომელმაც 80-იანი წლების მიწურულში შეიძინა დაბალ ლიგებში მოთამაშე „ბლექბერნ როვერსი“, მწვრთნელად მოიწვია განთქმული ოსტატი კენი დალაგლინი და იმდენი ფული მისცა, რამდენიც ამ უკანასკნელმა მოითხოვა. ვთქვათ ისიც, რომ მან ფეხბურთის ვარსკვლავების ფასი გაყიდვებით დაბალი იყო, ვიდრე ახლა. მაგნიტმა უაბრამოვიჩს იმდენი მოთამაშეები შეიძინა, რომ 1995 წელს „ბლექბერნი“ ინგლისის ჩემპიონი გახდა.

აბრამოვიჩს, ინგლისელების შეფასებით, ათჯერ მეტი ფული ჰქონია, ვიდრე უოკერს. ასეთი მაგნატი არ შეიძლება დაკმაყოფილდეს შედარებით „მოკრძალებულ“ რეპუტაციის მწვრთნელით, როგორცაა იტალიელი კლაუდიო რანიერა. მან ინგლისის უკანასკნელ ჩემპიონატში „ჩელსის“ მეოთხე ადგილი და ჩემპიონთა ლიგის საგზური მოუტანა. მართალია, მილიარდერმა განაცხადა, რომ რანიერის არ შეეცდის, მაგრამ ახალი მწვრთნელის ძებნა მაინც დაიწყო. კერძოდ, დაპირაკა განთქმულ იტალიელ ფაბიო კაპელინი, თუმცა კაპელინი თითქოს „რომში“ დარჩენას ამჯობინებს. ამ დღეებში აბრამოვიჩი შეხვდა ინგლისის ნაკრების მთავარ მწვრთნელს სვენ-გორან ერიქსონს (ეს, ისე რომ მაგნიტისათვის?) და ცნობილ ებრაელ საფეხბურთო აგენტს პინი მახაისს. ასახელებენ ექვორ კუპერსაც, რომელსაც ყველაფერი წესრიგში არაა ბექს მილანის „ინტერში“ და პოლანდის ნაკრების ყოფილ მწვრთნელ ლუის ვან გაალს.

ამასობაში მსოფლიოს ნაკრები ხომ არ გამოვიდა? საინტერესოა, რომ ჯერჯერობით არაფერია ნათქვამი მადრიდის „რეალის“, „მანჩესტერ იუნაიტედის“ და მიუნხენის „ბაიერის“ მოთამაშეებზე. ინგლისის პრესაში გამოჩნდა ისეთი ცნობებიც, რომ აბრამოვიჩი გააკეთებს ყველაფერს, რასაც მოისურვებს. მას სზირად აღარებენ ინ-

აძითური, იძითური

რა ვამოახწორებს ცვაისონს?

რუსული ციხე, — ასე ფიქრობს წარსულში გამოჩენილი მოკრივე ბორის ლაგუნი, მართლაც, რამდენჯერ დააპატიმრეს მსოფლიოს ვეს-ჩემპიონი: ხან ქალების ცემისათვის, ხან — გაუპატიურებისათვის, ქუჩაში ჩხუბისათვის. არაფერი გამოდის, ჰკუას ვერ სწავლობს... ამ დღეებში მაიკ კაისონი ცნობილ პრომოუტერ ლონ კინგის (რომელიც კარგა ხანს მუშაობდა მას, მაგრამ აწყობდა, შემდეგ კი ჩხუბი მოუვიდათ) მცველის თანხლებით მიემგზავრებოდა სასამართლოში, სადაც არაერთი სადავო საკითხი ჰქონდა მოსაგვარებელი.

ამვეთიას „კოპენჰაგენთან“ აღარაფერი ესაქმება

სამართლიანად ნაკრების თავდაბნელები მისიელ ამვეთიას ვლადიკაჟანის „სპარტაკ-ალბანიაში“ იჯარის უფლებით თამაშობდა, თუმცა, იერიულიად „კოპენჰაგენს“ ეკუთვნოდა. აი, მოსკოვის „ლოკომოტივი“ კი, სადაც ამვეთიას ახლა გამოდის, აღარ მოსურვებია იჯარის უფლების გამოყენება. მან ქართველი ფეხბურთელის გრანდფერი მთლიანად გამოისყიდა. ამრიგად, ამვეთიას „კოპენჰაგენთან“ უკვე აღარაფერი ესაქმება.

გახსოვთ ბენ ჯონსონი?

ინტელის „სერია ა“-ს კლუბ „პერუჯას“ მწვრთნელად ფიბიკურ მომზადებაში დაინიშნა განთქმული კანადელი მბლესონი ბენ ჯონსონი. ის უკვე შეუღდა თავისი მოვალეობის შესრულებას. შეგახსენებთ, რომ ამ სპორტსმენმა 1988 წლის ოლიმპიადამდე ჯერ ჩემპიონობა მოიპოვა 100 მეტრზე რბენაში, შემდეგ კი დოპინგის გამოყენება დაუმტკიცეს და ოქროს მედალი ჩამოართვეს. გავიდა ხანი და ჯონ-

ერთ მომენტში კაისონმა მანქანა გააჩერა და ფეხით გასივრნება მოინდომა. ლონ კინგის მცველმა აისილორ ბოლგომა სთხოვა, დაბრუნებულიყო, რათა ცხა გავრტყელებულიყო, კაისონს რაღაცა ექვინა და ბოლგოს ისე სცემა, რომ ყბა ჩაუშხხვრია. ბოლგონი ამბობს, 37 წლის ექს-ჩემპიონს უჩივლოს. მოკრივე თუ გამამცველი, შეიძლება, მისი მომავალი მაგნები საერთოდ ჩაიბნოს. — ჩემი ამრით, კაისონი ორიოდე წლით რუსულ ციხეში უნდა აყურყურდეს, — განაცხადა ბორის ლაგუნი, — მაშინ იგი „აბრემუ-მისავით“ რბილი გახდება.

სონს საერთოდ აუკრძალეს შეჯიბრებებში მონაწილეობა. როგორ აღმოჩნდა შერისხული სპორტსმენი „პერუჯაში“? საქმე ის არის, რომ იგი კარგა ხანია, დაუახლოვდა ლიბის ლიდერ მუამარ კადაფის. ჩვენ უკვე ვწოდით, რომ კადაფის შეიღმა, 29 წლის ალ-საადი კადაფი ერთწლიანი ხელშეკრულება გააფორმა „პერუჯასთან“. სწორედ, რომ ბენ ჯონსონმა მოამზადა ეს ფეხბურთელი ფიბიკურად 3-თვის განმავლობაში და გარკვეულ წარმატებებსაც მიაღწია.

ბლონი თანახმა არ არის

კლუბ „როსტოვის“ (ასე ვწოდებთ ახლა ყოფილ „როსტოვს“) ხელმძღვანელობამ მთავარი მწვრთნელის პოსტი შესთავაზა ახლო წარსულში გამოჩენილ ფეხბურთელს, ახლა კი საბერძნეთში წარმატებით მომუშავე ოლეგ ბლონისს, თუმცა, მისივე უარი მიიღეს. რატომ? ბლონისს წაუყენეს პირობა — აუცილებლად უნდა დაიკავოს ადგილი რუსეთის პირველობის პირველ სამეულში (უწინ „როსტოვის“ ხელმძღვანელობა თანის მოპოვებასაც მოითხოვდა). არაფერი ამის შესავსი როსტოველ ფეხბურთელებს არ ეცოდათ. ამიტომაც, ბლონისს შეეშინდა, რომ დაკარგავს იმას, რაც საბერძნეთში მოიპოვა — კარგი მწვრთნელის რეპუტაციას.

„რუსეთის ნაკრების მდგომარეობა არაა კრიტიკული“

რუსეთის ნაკრების მდგომარეობა დასაჯერებლად ლიდერობს მოსკოვის ცსკა, რომელსაც, როგორც ცნობილია, ნაკრების მთავარი მწვრთნელი ვალერი გებაევი ხელმძღვანელობს. მოსკოვის ყოველკვირეულ „ფუტბოლის“ კორესპონდენტმა რამდენიმე კითხვით მიმართა არმიელთა კლუბის წამყვან ფეხბურთელ რეალ ბუსმუსს. — შემოღობაზე ცსკას ბევრ ფეხბურთელს რამდენიმე ფრონტზე მოუხდება გამოსვლა. ესაა ერთგნული პირველობის, რუსეთის თანის ჩემპიონთა ლიგისა და ნაკრების მაგნები. ყოფილი კი მოთამაშეებს საამისო ძალები?

— ჩემი ამრით, უნდა ეყოს. ჩვენ ხომ ამისათვის აქტიურად ვამზადდებენ. საერთოდ, ასეთი სიგუაცია სრულიად ნორმალურია. ევროპაში ბევრ კლუბს სულ სხვადასხვა გურნირებში უხდება მონაწილეობა, მაგრამ ღირსეულად ართმევენ თავს ამოცანებს. რაც შეეხება რუსეთის ნაკრებს, მე არ ვთვლი, რომ მისი მდგომარეობა ევროპის პირველობის შესარჩევ გუნდში კრიტიკულია. დაბს, გამაფხულზე ჩვენ ორჯერ დაემარცხეთ — საქართველოსა და ალბანეთთან. მაგრამ ამას ხომ თავისი ობიექტური მიზეზები ჰქონდა. რუსეთის ჩემპიონატი სულ ახალი დაწყებულ

ლი იყო, გუნდებმა რამდენიმე მაგნი თამაშეს, მოთამაშეები ნამდვილად არ იყვნენ, უპირველეს ყოვლისა,

ფიბიკური კონდიციების თვალსაზრისით, სათანადოდ მომზადებულები. გავითვალისწინოთ, რომ ჩვენი ფეხბურთელების დიდი უმეტესობა რუსეთის ჩემპიონატში მონაწილეობს. ეს მაშინ, როცა ჩვენი მეტოქეები სულ სხვანაირი, მომგებიანი სიტუაციაში აღმოჩნდნენ: ალბანეთისა და საქართველოს ნაკრებების ბირთვს სწორედ ლეგიონერები შეადგენდნენ, რომელთა მზადყოფნა იმ დროისათვის ოპტიმალური იყო. — დაბს, მაგრამ ახლა ჩვენი ჩემპიონატი მძაფრად მიმდინარეობს, ეს კი იმის საფუძველზე იძლევა, რომ აღარჩნდება წესარჩევ თამაშებში

მხოლოდ მოგვებს უნდა ველოდოთ და პირდაპირ მოვიპოვებთ ევროპის ჩემპიონატში მონაწილეობის უფლებას? (ამას მხოლოდ პირველ ადგილზე გამოსვლა სჭირდება, რადგან მეორე ადგილზე გამოსვლა დასაჯერებელია მაგნები მოვლის — რმე). — რაგომაც არა! ამისათვის დასაწყისისათვის საჭიროა გასული მაგნი ირლანდიელების დამარცხება. ყოველ შემთხვევაში, ეს შესვენება არ უნდა წავაგოთ. ნურც იმას ნუ დავიწყებთ, რომ ირლანდიელებსა და შვეიცარიელებს ერთმანეთთანაც მოვლით შეხვედრად ახდენდა ქულები დაკარგავენ. ეს იმას როდი ნიშნავს, რომ ირლანდიელებთან ფრე ხელს გვაძლევს — არა, ჩვენ მოგვებზე უნდა ვითამაშოთ.

ჩვენაბური

დღევანდში, გორის ქუჩის ოცდაერთში, სადაც დავიბადე და გაზარდე, ბევრ სახელოვან და გამოჩენილ ადამიანს უცხოვრია - ჩვენს სასიქადალო პოეტს იოსებ ნონიშვილს, თვალსაზრისით ქორეოგრაფს, თვალსაზრისით მარია აფაქიძის (აკადემიკოს ანდრია აფაქიძის და), ესტრადის მომღერალსა და თბილისის „დინამოს“ მეორე თაობის ცნობილ ფეხბურთელს მიხა ჯოჯუას და მის ძმას - კომპოზიტორსა და ფეხბურთელს შოთა ჯოჯუას, ფილოლოგიის მეცნიერებათა დოქტორს, პროფესორს, მწერალ ლეონ ბოჩორაძეს-სეიფიას, თბილისის კოლორიტებს, დიდი გალაკტიონის მეგობარს ირაკლი შარაიძეს, აკაკი კობახიძეს, გობაძე პაპაშვილს, დამასხურებულ პედაგოგს თამარ პაპაშვილს და მის დას, ექიმ მინა პაპაშვილს...

ჩვენ ჩემპიონობისთვის ვიბრძოდით, და აქ, შინ, წავაგეთ „დინამოსთან“ (ორივე გოლი მაურ კალოვემა გაიგანა - მ. ზ.). თამაშის შემდეგ გასახლდები ვიჯექი გატუქციანებული ფორმით, დაღლილი და წაგებულნი. ამ დროს მითხრეს - იგორ, თბილისელთა მწვერთვებს შენი ნახვა უნდაო. მიხეილ იაკუშინის დიდი ხნის ნაცნობობა ჰქონდა დედაჩემთან. თავის დროზე

ბრამილიაში გამგზავრდნენ. ნაგაშა სსრკ საგარეო საქმეთა სამინისტროს ხაზით საელჩოში მუშაობდა, იგორი კი სოციალისტური ქვეყნების დიპლომატა შეიღებს ფიშკულტურას ასწავლიდა. ბრამილიაში გაიცინო მან ლეგენდარული ჟოჯო სალდანი და პელე, რომელთადაც სამხსოვრო ფოტოს გადაუღია.

იაკუშინის სიძე

15 წელიწადი ჩვენს ეზოში ეღობინა შესანიშნავი ფეხბურთელს ბორის ფოლოვის, რომელიც 1937-46 წლებში იცავდა თბილისის „დინამოს“ ღირსებას. აქვე, 1938 წლის 29 ივლისს დაიბადა მისი ვაჟი, შემდგომში ასევე ცნობილი ფეხბურთელი, მეკარე იგორ ფოლოვი, რომელმაც ბავშვობა და ახალგაზრდული წლები ჩვენთან გაატარა. ასე რომ, თამაზად შეიძლება ითქვას, იგორ ფოლოვი თბილისელი კაცია, დიდებული საფეხბურთო სკოლა ლეგენდარულ ვლადიმერ მარღანიასთან გაიარა. შემდეგ იგი საქართველოს პირველობაზე ქობულეთის „მუქურას“ კარს იცავდა, საიდანაც ნიკიტა სიმონიანმა უკვე პესაჟიკული მეკარე მისი კოვჩის „სპარტაკში“ წაიყვანა. იმ წელიწადს (1958 წ.) „სპარტაკი“ სსრკ ჩემპიონი და თასის მფლობელი გახდა. იგორ ფოლოვი იხსენებს: „1962 წლის 9 სექტემბერს მოსკოვის „სპარტაკი“, რომლის კარსაც მე ვიცავდი, საბჭოთა კავშირის ჩემპიონატის მე-2 წლის მაგნიტის „ლედი-ნიკეში“. ხედებოდა თბილისის „დინამოს“, რომლის მთავარი მწვერთველი გახლდათ მიხეილ იაკუშინი.

დედა, ისევე როგორც „მიხეი“, რუსულ პოეზიის თამაშობა მოსკოვის „დინამოში“. დედამ თბილისიდან მ. იაკუშინს ჩემთვის ამანათიცი კი გამოაგანა... ასე აღმოვჩნდი იაკუშინების ოჯახში, სადაც გავეიცანი მისი ქალიშვილი ნატალია. 1965 წლის 31 იანვარს ჩვენ დაქორწინდით. 1967 წელს, როდესაც იგორ ფოლოვი მოსკოვის „ლოკომოტივიში“ გამოდიოდა, იაკუშინმა იგი სსრკ ნაკრებში გამოიძახა, მაგრამ მწვერთვითა საბჭოთა იგორის კანდიდატურა არ დაამტკიცა მათი ნათესაური კავშირის გამო. უფროს მწვერთვებს ხელე ჩაუქნევია და მის ნაცვლად გაშენების „პასპაკორის“ მეკარე იური პშენიჩნიკოვი მიუწვევია. 1965 წლის 21 აპრილს სემონის პირველი წრის მე-2 ტურში თბილისის დინამოელებმა მინსკელ თანაკლუბებს უმასპინძლეს. სტუმართა კარს იგორ ფოლოვი იცავდა. მაგნიტის ფრედ - 1:1 დამთავრდა. კარგად მახსოვს, მაგნიტის წინა დღეს იგი ეზოში გვეწვია და დიდი ხნის მონატრებული მეგობრები მოგვინახულა. იგორი და მისი მეუღლე 1970 წელს მექსიკის მსოფლიო ჩემპიონატის წინ

„მამინ კარგ სპორტულ ფორმაში ვიყავი, - იხსენებს იგორ ფოლოვი, საელჩოში პელე გვესტუმრა და ჩემით დაინტერესდა: მამინ „ბოტაფოგოს“ ხელმძღვანელებმა შემომთავაზეს მათს გუნდში თამაში, მაგრამ „მემოთ“ გამომიძახეს და გამაფრთხილეს. თავიდან ამომეგდო „ბოტაფოგოში“ ფიქრი“. ბრამილიიდან დაბრუნების შემდეგ (1971 წ.) იგორ ფოლოვი 3 სემონი მოსკოვის „ლოკომოტივიში“ ითამაშა. ამჟამად იგი მოსკოვში ცხოვრობს და მოღვაწეობს - ფიშკულტურულ-გამაჯანსაღებელ ცენტრში ხელმოკლე ოჯახების შევლის ფეხბურთს, ხელბურთს, კალათბურთს და ფრენბურთს ასწავლის. შეგახსენებთ, რომ სსრკ სპორტის ოსტატი იგორ ფოლოვი თამაშობდა გამოცემის „სპარტაკში“ (1959 წ.), მოსკოვის „სპარტაკში“ (1960-62 წ.წ.), ცსკაში (1963-64 წ.წ.), მინსკის „დინამოში“ (1965-66 წ.წ.) და მოსკოვის „ლოკომოტივიში“ (1967-69, 1971-74 წ.წ.), არის 1962 წლის სსრკ ჩემპიონი და 1965 წლის სსრკ თასის გათამაშების ფინალისტი. მამინ მინსკში მოთამაშე ი. ფოლოვის გუნდმა ფინალში დამატებით დროში წააგო მოსკოვის „სპარტაკთან“. ხვალ - 29 ივლისს, ქართული საფეხბურთო სკოლის აღმრდელს იგორ ფოლოვის დაბადებიდან 65 წელი უსრულდება. ელოცავთ! მამა შიარული.

გამოცა

ნიგნი თბილისის „დინამოზე“

(მეზობელი გვერდიდან) 80-იანი წლების შუა ხანებიდან „დინამო“ კვლავ ღრმა კრიზისში აღმოჩნდა, რაც, ჩვენი აზრით, უპირველეს ყოვლისა, გამოწვეული იყო მრავალნაწიანი მწვერთვების ნოდარ ახალკაციის გუნდისგან ჩამოშორებით და თაობათა ცვლის პროცესით. ახალბედა, გამოუცდელმა, მწვერთვებმა საქმეს ვერ უმეცლეს. ასე აღმოჩნდა „დინამო“ მისთვის უჩვეულო XIII, XI, XIV ადგილებზე და უმთავრესად უმაღლეს ლიგაში ადგილის შენარჩუნებაზე მრუდავლა. 1990 წლიდან საქართველომ დამოუკიდებელი ეროვნული ჩემპიონატის ჩატარება დაიწყო. აქედან იწყება ქართული ფეხბურთის ისტორიაში ახალი ხანა, მესამე ეტაპი, რომელიც დღესაც გრძელდება. ამიგომ მის შესახებ გამოწვეული საუბარი მომავლის საქმეა.

გამორიცხული არაა ზოგიერთი საკითხის დამსჯება, სრულყოფა. სურათზე აღბეჭდილი მიხეილ მესხის ფანტასტიკური გარღვევა, როდესაც მან უკან მოიკოვა მოსკოვის „დინამოს“ მთელი დასვა და მეკარე ლევ იაშინი, მოხდა არა 1964 წლის 12 სექტემბერს, როგორც ეს წიგნშია მითითებული, არამედ ცოტა უფრო ადრე, 1963 წლის 13 ივლისს. მე ვესწრებოდი ამ მაგნიტის თბილისელები ყვითელ მაისურებში თამაშობდნენ და თუ მესხიერება არ მალაბატოს ეს ეპიზოდი მოხდა სამხრეთის ტრიბუნის კართან. ეს მაგნიტის ფრედ 0:0 დამთავრდა. 1964 წლის 12 სექტემბერს კი თბილისელები ლურჯებში თამაშობდნენ და გაიმარჯვეს 2:1. ეტყობა, ლაფსუს კალამია.

ჩვენი ღრმა რწმენით, 1963 წელს დონეცკის „შახტიორის“ წინააღმდეგ მაგნიტის თბილისის ჩემურების კარი გოლი გაიტანა არა სლავა მეტრეველია, როგორც ეს წიგნშია, არამედ ვლადიმერ ბარქაიამ. ამიგომ ეს გოლი ვლადიმერ ბარქაიას აქტივში უნდა შევიტანოთ. შეიძლება დასამსჯებელი იყოს სხვა დეტალებიც, მაგრამ უნდა ითქვას, რომ ეს წერილმანია, რომელიც, ვფიქრობთ, არანაირ ჩრდილს არ აყენებს ავტორის მიერ გაწეულ უზარმაზარ, კოლოსალურ შრომას. ამრიგად, გარუნ აკოფოვა დაწერა მეგობარ საინტერესო და საჭირო წიგნი თბილისის „დინამოზე“. ამით მან ფაქტორივად შექმნა თბილისის „დინამოს“ მაგნიტის და ჩვენ ამისათვის მადლობლები უნდა ვიყოთ. ეს წიგნი ქართველი გულშემატკივართათვის ძვირფასი შენაძენია და დიხანს იქნება მათთვის სამაგიდო წიგნი. მირაბ კალანდარიძე.

ათლეტიზმი

ივარჯიშეთ ჩვენთან ერთად

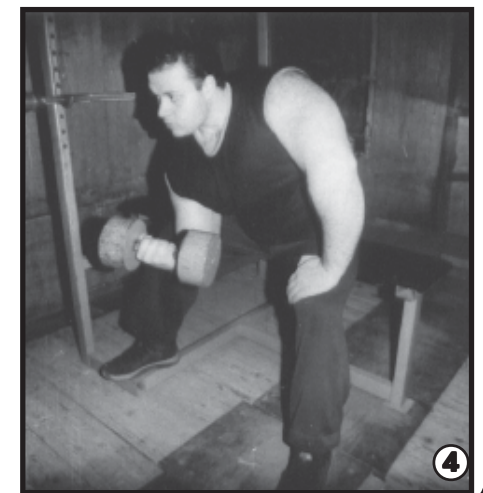
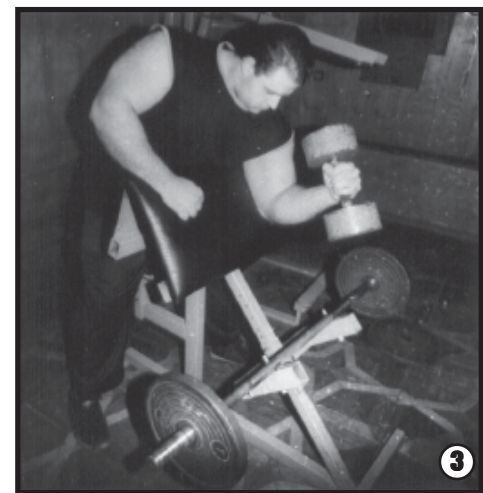
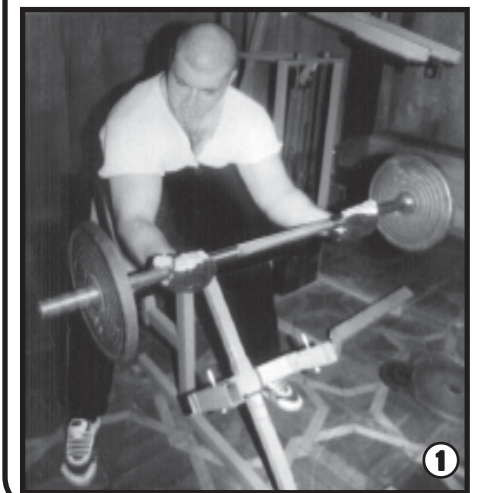
მხრის ორთავა კუნთების (ბიციპსის) ვარჯიში, II ნაწილი

ბიციპსის ვარჯიში მაფხულობთ, მღვამე წასვლის წინ მოყვარულ ათლეტებში განსაკუთრებულ აქტუალობას იძენს, ხოლო პროფესიონალებში მთელი წლის განმავლობაში გეგმამომიერად ცდილობენ ამ ძალზედ ეფექტური, მაგრამ მნიშვნელოვანი კუნთების დახვეწას. დღეს გთავაზობთ ბიციპსების (მხრის ორთავა კუნთების) ვარჯიშებს თქვენთვის კარ-

გად ცნობილი სპორტსმენების, თბილისის ივანე ჯავახიშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიული ფაკულტეტის 20 წლის სტუდენტის მიხეილ კახნიანის და ამავე უმაღლესი სასწავლებლის ათლეტიკის სექციის 23 წლის მწვერთვლის გრიგოლ ნიკოტოსოვის შესრულებით. 1. ბიციპსების ვარჯიში შტანგით დახრილ დაფაზე იდაყვების დაყრდნობით (სურ. 1)

სრულდება 6 მისვლა 10-10 გამეორებით. 2. ბიციპსების ვარჯიში შტანგის დახრილ დაფაზე იდაყვების დაყრდნობით (სურ. 2). სრულდება 6 მისვლა 12-12 გამეორებით. 3. ბიციპსების ვარჯიში ხელების მონაცვლეობით დახრილ დაფაზე იდაყვების დაყრდნობით (სურ. 3). თითოეული ხელისათვის სრულდება 4-4 მისვლა 10-10 გამეორებით. 4. იგივე ვარჯიში იდაყვების მუხლზე დაყრ-

დნობით (სურ. 4). თითოეული ხელისათვის სრულდება 4-4 მისვლა 12-12 გამეორებით. შენიშვნა: 1 სურათზე - მიხეილ კახნიანის ვიდეო; 2, 3 და 4 სურათებზე - გრიგოლ ნიკოტოსოვი (მისი ბიციპსების ვარჯიშის ვიდეო-ლობა 54,5 სმ). ზურაბ ტაყვაანიძე. თეოდორ ნიკოტოსოვის ფოტო.

პოეზია

ქორწილი

ანთიმოზმა მესხის სახლი მელ კორტოხზე იდგა. ახლა იქ ნამოსახლად... (გამრავლდა სოფელში ნახსილარები)... დაქვრივებული ბერიკაცი ერთადერთ ვაჟს - ქორციკას შექმნარდა, მის დაქორწინებას ნატვრად.

ეს დღეს დადგა... დაგრილდა მოხუცი, - რაც სასტუმროდ დგამი დააკლდა, მემობლევიდან ინათხოვრა, გააკოხტავა ოდასახლი, ემო სანაქებო პქონდა, ხეხილით დაბურული, თავი მოიყარეს სტუმრებზე, აჭრილდა იატაკი ძველ სახლში. მოყვრებს საპატიო ადგილი მიუჩინეს გრძელ მაგიდასთან, ნეფე-დედოფალი ერთმანეთის საფერი გამოდგა, - მორიდებით უღიმოდა ვაჟი ქალს, რომელიც მორიდან პყავდა შეთვალეიერებული და ახლა უკვე მის ფრთებქვეშ იყო. ქორწილი თავისი ადათით მიდიოდა, მაგრამ ჭირვეული გამოდგა თამადა - სუფრა არავის არ უნდა მიეგოვებინა, არადა, გაურჩადა ერთი სტუმარი...

სიგყვიერ შეხმინებას მესხლამე მოხვდა და... იელვა ხანჯლის პირმა - პატარაძალა ის იყო მანდილის ჩაგდება დააპირა, რომ სხვისკენ მიმართული ხანჯალი მას მოხვდა...

... ბევრი უბედურება ხდება შემთხვევით... ეს მაინც მეგისმეგი იყო... გამწარებულმა მაყრებმა აყალმაყალი შექმნეს და გაწვევა-გამოწვევაში ძმებმა სახლს ცეცხლი წაუკიდეს...

ცოტა ხნის წინათ ამ სახლიდან „მრავალკამიერი“ ისმოდა - სუფთა, თავანკარა, იმერული ღვინოსავით მათრობელა „მრავალკამიერი“.

გასწრებაზე მიდგა საქმე...

... მეორე დღეს პატარაძალი იმავე ურმით წაასვენეს სათემოსკენ, რომლითაც ის თავისი მშობით ამოყვანათ...

... დარჩენ ისევ ერთმანეთის შემყურე მამა-შვილი მარგოლ-მარგო... გავიდა რამდენიმე წელი და მეორე მსოფლიო ომი ატყდა.

... დედისერთებიც მიჰყავდათ და მამისერთებიც... ქორციკა მესხსაც მოუწია ფრონტზე წასვლა. ამოღდა გაპყრებდა სივრცეს მოხუცი, გადარჩენილ ხელსაწყოებზე იღერებოდა მისი სიცოცხლე...

... სანთელივით ჩამოდნა უგზო-უკვლოდ დაკარგული ვაჟის მოლოდინში ანთიმოზმა მესხი...

ქართული

ანჯელთო

... (X)ხის დარდი გაპყვა ბრძოლის ველზე მიმავალ ვანიკა ჯანელიძეს - ატირებული დატოვა ცოლი და სამი ქალიშვილი.

ვის არ უჭირდა ომის წლებში, ვინ არ მისდგომია მემობელს პაწა ქოთნით აფუჭული ფქვილის სასესხებლად... რამდენი ოჯახი დარჩა უწმინდო... კანტი-კუნტად მოდიოდა სამემობლოში სამკუთხა წერილები - ვანიკასგან არა!

წლებზე ფეხს იდგამდა გუნებაში უკვე დაქვრივებული ქალი - ღვთის მადლით ჯანი მისდევდა, - გოგონები წამოიგია... ამასობაში ომიც დამთავრდა და ერთ მშენებელ დღეს ვანიკა ჯანელიძე მოშობიურ კერას დაუბრუნდა!

... სად იყავი, შე კაცო, ხმა რომ არ გაგვიყოს, დაწვედით დარდით... სად იყო და, ტყვედ ჩავარდნილა, გყვედომიდან რის ვაივაგობა ხოთ დაუღწევია თავი და იტალიაში პარტიზანებს შექვედლებია!

... პოლა, ასე იყო ჩემო პატონო, - მოყვებოდა გრძელად თავის თავგადასავალს და იტალიელებს აქებდა!

... ანჯელო! ეს სახელი განსაკუთრებით ეძვირფასებოდა - იტალიელ პარტიზანთა თავიკაცი ძმად-ნათესავად გაუხდია...

ანჯელო! - გაიგონებდით სოფელში ძახილს - ომისმემდგომ მოვლენილი პატარა ქართველისთვის რომ დაურქმევია ძეობით გახარებული მამას.

პატარა ანჯელო რომ წამოიმარდა, საქმეც გაუჩნდა კაცური - ჯერ მამასთან ერთად დადიოდა სამწვემსურში, მერე დებთან ერთად, მერე მარგოც...

ანჯელო, უუ! - შეხმინებოდნენ ხოლმე მთაში წასულ ბიჭს და ისიც აუჩქარებდა დაბინდებამდე საქონლის ჩამორეკვას.

ანჯელო!... მერამდენედ გაისმა ძახილი... ექოც კი დადუმდა...

... წავიდნენ საძებრად - წვეარამში ჩამხრჩვალყო პატარა ანჯელო...

ნანა ღვინეზაძე

ქართული სენილია

... ღარღი სენია - ანუ სენილია - მიმწერს რომ ასლავს... ახალ დარღვე და წუსილზე მკვლიც იღვიძებს და წავებება სოფელ ერთმანეთს, ამოთქმას მოკოსოც...

მოძალბებულ დარღვე ვიღებ სელში კალამს... სეგ-

ღიანი ამბები გამახსენდა - სურათები იმერეთის ერთი სოფლის ცხოვრებიდან... რომელსაც სიმონეთი ჰქვია - სამხრეთ კავკასიანამდე აღწევს მისი თაღლსაწიერი... სესტაფონსა და ქუთაისს შუა მოქცეული - გულის იმერეთიც, ალბათ, ამიტომ შეერქვა.

ძველი საიდუმლო

... საიღუმლოვანი იყო მოცული პელაგისა ღამეები, - ნაშუალამევეს უსათუოდ წამოდებოდა ლოგინიდან, ფრთხილად შეიპარებოდა საშხადში, აიღებდა ბუჯერიდან ჯამს და სადღაც მიდიოდა...

ყურმახვილა უფროს რძალს - გაიანეს ცნობის-მოყვარეობა შეეყარა - ოდის მეორე თვალში იწვა, მაგრამ კარგად ესმოდა პელაგია ფეხსაკრეფით რომ გადიოდა ეზოში, ფანჯარიდან ისიც აღაღდა, და საშხადის რომ მიადგებოდა, - მერე კი სად უჩინარდებოდა, ვერა და ვერ გაეგო...

... სამზადის უკანა კარი ნიადაგ დაგმანული იყო, მაგრამ სწორედ იმ კარიდან გადიოდა ხოლმე პელაგია ეზოს ბოლოში - „მოვდივარ, მოვდივარ“, წაიჩურჩულებდა, წაიხრებოდა და ჯამს ყორისთან დადგამდა - ჯამში რძე ლიცლიცებდა... თუ მთვარიანი იყო, ლოდინი უწევდა, ადამიანზე მეტად უხსენებელი ფრთხილობდა... როცა დარწმუნდებოდა, რომ სიფათი არ ელოდა, გამოიმლაზნებოდა და მოსაკითხს ნელ-ნელა ამოცდიდა...

... პელაგია დაყვავებით შეულოცავდა, - ჩემი ოჯახის მფარველად მეგულებით, ჯამს აიღებდა და ოდაში ისევ ფეხსაკრეფით დაბრუნდებოდა. ძილი გაუფრთხა გაიანეს, ცნობის-მოყვარეობამ წასძლია და ერთხელაც უშუმრად გაპყვა რძალს უკან... მთვარეს გაუკვირდა ორი ღანდის დანახვა, მაგრამ ენა ჩაუვარდა... პელაგიაზე ჩვეული გზით მიაკითხა ყორეს, ჯამიც ფრთხილად დადგა, და თეთრი შალი შეისწორა მხრებზე, გრილოდა... მის უკან კი გაოცებული გაიანე იდგა და სეირს ელოდა...

... აღარ ინება უხსენებელმა მოსაკითხი, - დაირღვა საიდუმლო კავშირი ორ არსებას შორის...

იგრძნო გაიანემ, რომ გამქდავნიდებოდა მისი იქ ყოფნა, მიხვდა მისახვედრს და გაეცაღა იქაურობას... დედამისზე გამიგონია, გრძნეული ქალიაო, თითონაც გრძნეული ყოფილა, - გაიფიქრა რძალმა...

ის იყო და ის, უხსენებელი აღარ ენდობოდა თეთრმოსასხამიან ქალს, - გადამკარგა... გულში ჩაიკლა დარდი პელაგიაზე...

დაკარგული

... მს უკვე ახალი ამბავია, სოფლის ახალი საკაცივარი - გიგლა დაკარგულია...

აივლიდნენ და ჩაივლიდნენ გამოკეტილ კარ-მიდამოსთან მემობლები და ესევე ერთმანეთს ეკითხებოდნენ: - ნეტავ სად უნდა იყოს, რა მოუვიდაო...

... მარმანწინ ამ დამარგოვებულ კაცს სახლი დაეწვა, - არც მამინ ყოფილა მინ, - შორს გათხოვილი დის ოჯახს წვევია დარდის გასაქარებულად.

... დაბრუნდა და უარესი დარდი დახვდა - ცეცხლმა მთანთქა მამა-

გოგნის კარყვებელა

მომიღან დაძრულ, დანაყრებულ საქონელს პოლიშკა ბებიას კარზე უნდა ჩამოეყოლო. მწყემსები ჩქარობდნენ დაწინაურებას, ეზოში არ გადაგვასწროსო ნახირმა - კბილი არ გაკერასო ნაპატივებ ყანას. არადა, ერთი უნირო მომვერი მთელ ჯოგს არუხენდა, - როგორც კი მიუახლოვდებოდა ეზოს, მოხუცის მოფოხვილ ღობეს ჩათელავდა და ყანას მისცემდა თავს - ატყვებოდა ვაი-ვი-ვი, წყევლა-კრულვა:

... გოგნის კარყვებელა გოუწყ-

მეც პრინცი კონსტანტინე ოლდენ-ბურგელი ცხოვრობდა, ცოლად გარიელ დადიანის ცოლი რომ დაისვა - აგრაფინა - ივანე ჯაფარიძის ასული...

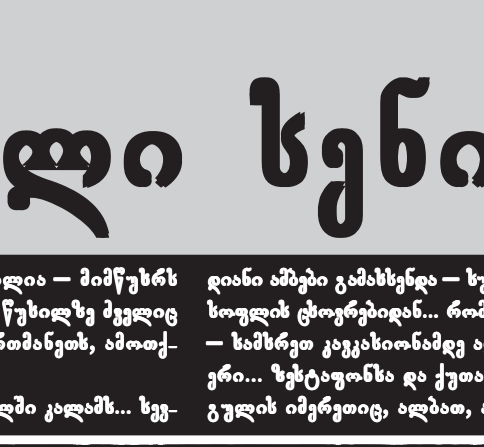
იგავად დარჩა ხალხში - დადიანმა ლამამი ცოლი წააგო... დმერთმა იცის, მართლა ასე იყო თუ არა, უსიყვარულოდ კი ეს ამბავი არ მოხდებოდა - დადიანი განქორწინებაზე უარს ყოფილა - ჭორია თუ მართალი - დიდი კომპენსაცია მიიღო და გაასხვისაო... გაუღვესიათ კიდევ ეს ამბავი - „აგრაფინა კისკისაო, დადიანმა პრინცს მისცაო“... დიდი ქორწილიც გადუხდათ კლუბის დარბაზში. ეს რაც შეიარგაღმოყვით ვიცოდი...

პოლა, გახდა გრაფინა მშვენიერი აგრაფინა... სტუმრიანი ოჯახი ჰქონიათ ივანე პურადაშვილის ცნობით - იქამდე ლამის თავმჯდომარეული პრინცი (რისთვისაც გადმოუსახლებიათ პეკერბურგადან განაპირა ქვეყანაში (!) დადინჯდა და ნადიმებს კი მართავდა ქართველ წარჩინებულთათვის, მაგრამ გარე-გარე ეგვიპტისთვის თავი დასუბებია - აგრაფინას თავლენით (რომელსაც მერე გრაფინა მარნეაულ მონათლავენ) ყარათიანი ცხოვრება დაუწყია, მრევლოვობასაც მიჰყო თურმე ხელი - კონიაკის და შამპანურის ქარხანა გაუხსნია ბაღაბაშვილში, მოუწვევია ფრანგი სპეციალისტები და საექსპორტოლო აშენებდა დიდძალ სასმელს. ცოლ-ქმარი ეწეოდა საქველმოქმედო საქმიანობასაც - გრაფინა მონაწილეობდა სამოყვარულო საქმეებშიც - ძველი კოლექციონერის პაპუნა წერეთლის იმეით ფოტოებში მინახავს მისი სურათი ანგელოზის როლში!

პრინცს 1896 წლამდე უცხოვრია ქუთაისში, მერე კი მიუღია პეკერბურგში დაბრუნების ნება. დიდი პატივით გაუცილებიათ ქუთათურებს რიონის სადგურამდე.

ახლა კი ცოტა უკან დავბრუნდეთ, - ისევ ქუთაისში... ოლდენ-ბურგელების ოჯახში ფრიად მიღებული პირი ყოფილა იასონ გელოვანი - ლეჩხუმის თავად-ანანურთა წინამძღოლი. ერთხელაც წვევია მათ და კაცი შინ არ ყოფილა. აგრაფინას პატივისცემით მიუღია სტუმარი და ევროპულ სადღეს მიუპატივებია. პირველი წვინანი ყოფილა - იასონი შეფიქრებულა - მიჩვეული იყო თურმე წვინანში პურის ჩაფშინას, მაგრამ მორიდებია მას-პინძლისა. ცოტაც და, დიასახლისს თავად დაუწყია მათლავაში პურის ჩაფშინა, რამაც სტუმარს ხელი გაუხსნა და „მიბაძა“. აგრაფინამ თურმე ძალღს დაუდგა ის სალაფავი...

მერცხვა კაცი...

სიმონეთი, წმინდა გიორგის ეკლესიის სამრეკლო.

რეს მენს პატრონს, - გაავლებოდა გოგნელი ქალი... - რა არის ეს გოგნის კარყვებელაო - დაინკერესდნენ მემობლები...

... წმინდა გიორგის სალოცავი ყოფილა ბერულსპირა სოფელში - ძლიერ ეკლესიად მიაჩნდათ, დიდძალი ხალხი აწყდებოდა თურმე ახლო-მახლო სოფლებიდან და კარყვებულაც ამიგომ შეურქმევიათ!

... სამართლიანიაო გოგნის წმინდა გიორგი - ასე სწამდა ხალხს...

სიმღერა

... გეპა სიმონეთში ერთი თავწაკვეთილი კონუსისებური გორაკი გამოირჩევა - სამანიძევილის გორას ეძახიან...

ამ გორას ჩახუტება მინაგო ღვინეფაძის სამოსახლო. დიდი ხანია კრიჭაშვიტრული დგას მიგოვებული ოდა - ქალიშვილები სხვადასხვა კუთხეში გათხოვდნენ, ვაჟი - ომგადახდილი სამხედრო ექიმში თთარი, თბილისში ცხოვრობს ცოლთან თამართან ერთად. მათი ორი შვილი კი დედულში, რუსეთში დასახლდა - ბავშვობაში უყვარდათ ეს გარემო, მთა-მთა სირბილი, ჭა რომ დაიკლებდა, წყარომე ჩარბუნაც არ ეზარებოდათ, - დიდი ხანია აქეთ აღარ მოუხედათ...

მინაგო სოფლის ბურჯი იყო, მშრომელი და იმედიანი კაცი, მოხუცი დედა ჰყავდა, რძალი აღარაფერზე აწუნებდა - მისი საქმე მემობლებისთვის გაქათათებულ ხელსახოცგადაფარებული სინთი ხილის მოკითხვა და გარმონი იყო...

„მე ვარ ქალი, ქვეყნის თვალი, კვართ ყიფიანის ქალი! საყდარში რომ შევდიოდი, ყველას ჩემსკენ პქონდა თვალი“... ასე ამღერებდა ხოლმე გარმონმე... ახლა კვართს მაგივრად ქარი მღერის...

ბონდი

... მისტაფონი, ბონდის ხიდი... მთავარიანი ღამე... შუა ბონდზე ერთმანეთის პირისპირ დგანან თამარ ლოლაძე და გიგეიკო საყვარელიძე.

ბონდი პაბაკივით ირწვევა... უცბად გიგეიკო მთვარეს ახედავს და ამბობს:

- მოდი, თამარქალი, გავცუროთ მე და შენ ნავით პირდაპირ ფოთში და...

- აჰ, - შეიცხადა ქალმა!

- აჰ!...

... გაწბილებულ ვაჟს ისარივით მოხვდა უარი, მწარედ გაეღიმა... მწარედ შეინანა მერე ქალმა, როცა გაიგო, რომ ის ვაჟი ტყვიამ (ბრმაზე) იმსვენდა...

... ეს იყო 1924 წელს... იქნებ ის წინასწარ გრძნობდა, რომ უნდა გაქცეოდა ბედისწერას?! ... მთელი სიცოცხლე მონანივლ გაატარა მარგოსელა ქალმა...

P. S. ... ამ ამბავმა ის დრო გამახსენა, ერთი ყმაწვილი მთვარეზე რომ შეპატივებოდა... თუთის ხეზე ვიჯექით...

2003 წლის ივლისი-აგვისტო.

**საქართველოს განათლების სისტემის
ბაკდაძენისა და განმტკიცების პროექტი**
საქართველოს განათლების სამინისტრო
საქართველოს განათლების პროექტის
საკოორდინაციო ცენტრი
ტენდერი
საქართველოში რეგისტრირებული ორგანიზაციებისათვის
მასმედიისათვის განკუთვნილი პროდუქციის
შექმნა და საკონსულტაციო მომსახურება

კრედიტი №3474-GE

საქართველოს განათლების სამინისტრო მსოფლიო ბანკის კრედიტის ფარგლებში საშუალო განათლების პროგრამის რეფორმის მიზნით ახორციელებს 'განათლების სისტემის გარდაქმნისა და განმტკიცების პროექტს'. კრედიტის გარკვეული ნაწილი მოხმარდება მასმედიისათვის განკუთვნილი პროდუქციის შექმნას. შერჩეული კონტრაქტორი უშუალო და ვალდებულების შესრულებასთან ერთად მოვალე იქნება აქტიურად ითანამშრომლოს სხვა ადგილობრივ კონტრაქტორებთან, რომლებიც განათლების სამინისტროს საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურს და ეხმარებიან საზოგადოებრივი აზრის კვლევასა და ბეჭდვით პროდუქციის დამზადებაში. ამასთანავე, კონტრაქტორი ვალდებული იქნება მონაწილეობა მიიღოს რეგულარულ საკოორდინაციო შეხვედრებში ინფორმაციის გაცვლის, მიმდინარე საქმიანობის განხილვის, რეკომენდაციების შემუშავებისა და ინსტრუქციების მიღების მიზნით.

- პრესაში განსათავსებლად მოამზადოს საგაზეთო სტატიები;
- გაუწიოს კონსულტაცია საზოგადოებასთან ურთიერთობის სამსახურს რეფორმის იმიჯთან დაკავშირებულ საკითხებში;
- შეიმუშაოს ე. წ. „მედია გეგმა“.

- დაინტერესებულმა ორგანიზაციებმა უნდა წარმოადგინონ პირველადი სატენდერო განაცხადი - კვალიფიკაციის დამადასტურებელი ინფორმაცია:
  - ზოგადი ინფორმაცია ორგანიზაციის შესახებ;
  - შესრულებული მსგავსი სამუშაოების აღწერილობა;
  - განათლების ან მასთან დაკავშირებულ სფეროში შესაძლო გამოცდილების აღწერილობა;

კონტრაქტორი შეირჩევა მსოფლიო ბანკის პროცედურების შესაბამისად.

დამატებითი ინფორმაციის მიღება და განაცხადების ჩაბარება შესაძლებელია სამუშაო დღეებში 11-დან 17 -მდე ქვემოთ მოცემულ მისამართზე:

**საქართველოს
განათლების სამინისტრო
განათლების პროექტის
საკოორდინაციო ცენტრი**

**0102 თბილისი,
დ. უზნაძის ქ. №52, პირველი
სართული, ოთახი №102
ტელ: 95-98-37;
ტელ./ფაქსი: 95-83-13.
E-mail: GEP@wanex.net**

**საკონტაქტო პირი:
ქ-ნი მბა მუხბაძა**

განაცხადების მიღება შეწყდება 2003 წლის 8 აგვისტოს 17 საათზე.

- დაამზადოს სატელეფიზიო რეკლამები;
- დაამზადოს რადიო რეკლამები;
- დაამზადოს ე. წ. „აუდიო/ვიდეო პრეს რელიზები“ (რეპორტაჟები);
- მოამზადოს სატელეფიზიო გადაცემები;
- მოამზადოს რადიო გადაცემები;

მიმდინარეობს შპს „ავტოექსპორტის“ (რეგისტრირებულია ქ. თბილისის საბურთალოს რაიონის სასამართლოს მიერ 1995 წლის 19 დეკემბერს, რეგისტრაციის ნომერი 5/4-268) ლიკვიდაცია. ორგანიზაციებს დებიტორული და კრედიტორული დავალიანების დასა-

ფარავად გთხოვთ, მიმართოთ ორგანიზაციის გენერალურ დირექტორს ბ-ნ თემურ კოხოდეს მისამართზე: ქ. თბილისი, დიღმის მასივი VI კვ. 22 ბ კორპ. ტელ.: 52-49-20, 52-52-54. 94-02-83.

**შპს „ავტოექსპორტის“
გენ. დირექტორი მ. კოსტაძე.**

მიმდინარეობს შპს „თბილწყალკანალმშენის“ ლიკვიდაცია - დაინტერესებულმა პირებმა მიაკითხოთ ქვეთარაძის ქ. № 5.

**ტელ: 39-09-73.
საწარმოს
აპოინტმენტი.**

**აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის
ოფორული საბადოების
ათვისების I ფაზის პროექტი
და ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის
სამქსპორტო
მილსადენის პროექტი
პროექტის დოკუმენტაციის სამართავო
საჯარო განხილვის პროცესი**

აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის ოფორული საბადოების ათვისების I ფაზის პროექტი გულისხმობს კასპის ზღვის საბადოების ათვისებას, აზერბაიჯანის სანაპირო ზოლში. ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის პროექტი მიზნად ისახავს 1760 კმ სიგრძის მილსადენის მშენებლობას, რომლითაც მოხდება ყოველდღიურად ერთ მილიონ ბარელამდე ნედლი ნავთობის ტრანსპორტირება აზერბაიჯანიდან, საქართველოს გავლით, თურქეთის მიმართულებით, საიდანაც ნავთობი შემდეგ მიეწოდება მსოფლიო ბაზრებს, და რომლის ამოქმედება 2005 წლიდან არის დაგეგმილი. ამ პროექტებში განხორციელებული ინვესტიციები ჯამში 10 მილიარდამდე აშშ დოლარს მიაღწევს, რაც მათ შორის მოიცავს 3,2 მილიარდ აშშ დოლარს აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის I ფაზის განვითარებისათვის და 2,95 მილიარდ აშშ დოლარს ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის საექსპორტო მილსადენისათვის. ორივე პროექტს წარმართავს კომპანია „BP“, თითოეული ამ პროექტის სავრთავიშორის ინვესტორთა ჯგუფების სახელით.

აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის ოფორული საბადოების ათვისების I ფაზის პროექტი გულისხმობს კასპის ზღვის საბადოების ათვისებას, აზერბაიჯანის სანაპირო ზოლში. ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის პროექტი მიზნად ისახავს 1760 კმ სიგრძის მილსადენის მშენებლობას, რომლითაც მოხდება ყოველდღიურად ერთ მილიონ ბარელამდე ნედლი ნავთობის ტრანსპორტირება აზერბაიჯანიდან, საქართველოს გავლით, თურქეთის მიმართულებით, საიდანაც ნავთობი შემდეგ მიეწოდება მსოფლიო ბაზრებს, და რომლის ამოქმედება 2005 წლიდან არის დაგეგმილი. ამ პროექტებში განხორციელებული ინვესტიციები ჯამში 10 მილიარდამდე აშშ დოლარს მიაღწევს, რაც მათ შორის მოიცავს 3,2 მილიარდ აშშ დოლარს აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის I ფაზის განვითარებისათვის და 2,95 მილიარდ აშშ დოლარს ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის საექსპორტო მილსადენისათვის. ორივე პროექტს წარმართავს კომპანია „BP“, თითოეული ამ პროექტის სავრთავიშორის ინვესტორთა ჯგუფების სახელით.

ერთობლივი მანდატის ფარგლებში, „სავრთავიშორის საფინანსო კორპორაცია“ (IFC) მსოფლიო ბანკის ჯგუფის წევრი, რომელიც ახორციელებს ინვესტიციებს კერძო სექტორში და „ევროპის რეკონსტრუქციის და განვითარების ბანკი“ (EBRD) ამაჟამად განხილავენ თითოეული 100 მილიონი აშშ დოლარის გამოყოფის საკითხს აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის საბადოების ათვისების I ფაზის პროექტისათვის და თითოეული დამატებით 150 მილიონი აშშ დოლარის გამოყოფას - ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის პროექტის დაფინანსების მიზნით.

წინამდებარე განცხადებით იხსნება საჯარო განხილვის 120-დღიანი პერიოდი (2003 წლის 12 ივნისიდან), რომელიც წინ უძღვის პროექტის დაფინანსების საკითხის განხილვას „სავრთავიშორის საფინანსო კორპორაციის“ და „ევროპის რეკონსტრუქციის და განვითარების ბანკის“ მიერ. ეს ორგანიზაციები მესაძლებელია შენიშვნების და მოსაზრებების მიღებას საზოგადოების წევრების, არასამთავრობო ორგანიზაციების, სამოქალაქო საზოგადოებრივი ჯგუფების და სხვა დაინტერესებული მხარეებისაგან.

პროექტების მიერ ნაკისრი ვალდებულებების შესრულების კონტექსტში, რომელიც გულისხმობს პროექტების მშენებლობის და ექსპლოატაციის ეტაპების რეალიზაციას გარემოსდაცვითი და სოციალური სფეროებისადმი საპასუხისმგებლო დამოკიდებულების პირობებში, პროექტებმა მიმართეს უპრეცედენტო ნაბიჯებს - გადაწყვეტილებების მიღების პროცესში გამჭვირვალების და საზოგადოების მონაწილეობის დონის ამაღლების მიზნით, რაც, მათ შორის, მოიცავდა გარემოსდაცვითი და სოციალური საკითხებზე ფართომასშტაბიანი საზოგადოებრივი კონსულტაციების და საჯარო განხილვების ორგანიზებას, გასული ორი წლის განმავლობაში. პროექტების ტერიტორიის მფლობელ სამივე ქვეყანაში მოეწყო „ბუნებრივ და სოციალურ გარემოზე ზემოქმედების შეფასების“ ანგარიშების საჯარო განხილვა და ეს დოკუმენტები ფართო საზოგადოების შესწავლის საგანი გახდა, რასაც 2002 წელს მოჰყვა დოკუმენტების დამტკიცება ქვეყნების მთავრობების მიერ.

ფართო საზოგადოებას შეუძლია გაცენოს საჯარო განხილვის მასალებს ინტერნეტ-გვერდზე, რომლის მისამართია www.caspiandevelopmentport.com ან მსოფლიო ბანკის „Infoshop“-ში (701 18th Street, N.W., Washington D.C., U.S.A.) და EBRD -ს საინფორმაციო ბიზნესცენტრში (One Exchange Square London სამუშაო საათებში).

აზერ-ჩირაგ-ბიუნეშლის და ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის პროექტების დოკუმენტაციის ასლების გაცენა შესაძლებელია აგრეთვე ქვემოთ მითითებულ მისამართებზე:

ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის მილსადენის კომპანიის ოფისი, საბურთალოს ქ. 38, თბილისი, ტელ: 59-34-00.

რეგიონალური გარემოსდაცვითი ცენტრი კავკასიისათვის - ჭავჭავაძის პრ. 74, ოთახი 901, თბილისი.

ილია ჭავჭავაძის სახელობის საქართველოს პარლამენტის ეროვნულ ბიბლიოთეკაში - გუდიაშვილის ქ. 7, თბილისი.

რუსთავის მერიაში - კოსტავას ქ. 20, რუსთავი.

ახალციხის მერიაში - კოსტავას ქ. 18, ახალციხე.

შეკითხვები და კომენტარები უნდა მიეწოდოს ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის თბილისის ოფისს ან გაეგზავნოს „სავრთავიშორის საფინანსო კორპორაციის“ და „ევროპის რეკონსტრუქციის და განვითარების ბანკის“ მათი ინტერნეტ-მისამართების მეშვეობით (www.ifc.org or www.ebrd.com).

ქვეყნების ტერიტორიაზე პროექტების ზემოქმედების არეალში მოქცეულ მოსახლეობასთან, პროექტების ქვეყნების ხელისუფ-

პარასკევი

1 აგვისტო

07.30 ალიონი 09.45 მულტსერიალი "ტრისტანი და იზოლდა" 10.10 მხ. ფილმი "სადა ვადავი უკან..."

19.00, 22.00 "მოამბე" მეორე არხზე 19.10 მულტფილმი 19.40 სერიალი "კახაბერი" 20.30 ენერჯია 21.00

08.00 კლასიკა 08.25 სერიალი "კომპიუტერული ომები" 08.50 სერიალი "ელექტრონიკის თავდასაცავი" 09.40

08.00 ანონსი, აღსავალი 08.05 დიალოგი 10.30 მხ. ფილმი "გადასახვევნი ოსტაი" 12.30 დოკ. ფილმი 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.00, 22.45

09.00, 10.55, 13.55, 15.55, 17.55, 20.55 ქრონიკა 09.05, 13.15, 17.20 იმედის მულოდები 09.30 სერიალი "იღვას ძალი" 10.30 სპ. პროგრამა "ასი"

09.00 "ღამის მზერა" (გან) 10.00 სერიალი "მარია ჯიბაძე" 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00

12.00 მხ. ფილმი "მომლოცვენი პასკაი" 13.30 მხ.ფილმი "პრინცი" 15.00 მხ.ფილმი "სასიკამლო იარაღი 4"

10.30 ჩვენ ესწავლობთ კომპიუტერს, რუსული ენის გაკვეთილი, ინგლისური ენის გაკვეთილი 12.00 სალონი 13.30

08.00 მუსიკა 09.00 ტორლოა 12.00 ფილმი 14.00 მუსიკა 16.00 ფილმი "რეპრეზენტატი" მთ. რ-ში ა.

08.00 პროგრამა "დილა" 10.00 სერიალი "პრე რუსი" 10.30 მულტსერიალი "სიმბა - მეფე ლომი" 11.00 მხ.

შაბათი

2 აგვისტო

08.00, 15.00 მოამბე 08.15 მხ. ფილმი "გადასახვევნი" 09.50 დოკ.სერიალი "ირმის წელიწადის ოთხი დრო"

19.00 მულტფილმი 19.30 ორატორია 19.40 მოკ. მხ. ფილმი "მარა" 20.30 კონცერტი 21.30 ნარსულის

08.00 კლასიკა 09.00 კურიერი 09.20 ფიფქია 09.50 ცხოველთა ომები 10.20 საბ.ფილმი "ნათემი" 12.00, 15.00

08.00 ანონსი 08.05 დიალოგი 10.30 მხ. ფილმი "მარია ბენედი" 12.30 დოკ. ფილმი 13.00, 15.00, 17.00, 19.00, 22.00

09.00 ქრონიკა 09.05, 13.40, 23.30 იმედის მულოდები 10.20 ანიმაციური სერიალი "მითური მეთოდები" 10.45

09.00 მულტფილმი "ბოლტო" 10.20 მხ. ფილმი "პრინცი" 12.30 დღის კინოდარბაზი 14.00, 17.00

12.00 მხ. ფილმი "აპოკალიფსი" 13.30 მხ. ფილმი "ანდრონიკის კრიზისი" 15.00 მხ.ფილმი "კამილი პიკანტის ნიღაბი" 17.00

10.30 ჩვენ ესწავლობთ კომპიუტერს, რუსული ენის გაკვეთილი, ინგლისური ენის გაკვეთილი 12.00 სალონი 13.30

09.00 მუსიკა 10.00 ტორლოა 13.00 ფილმი 15.00 მუსიკა 16.00 ფილმი "გადასახვევნი" მთ. რ-ში კვტლინ

09.30 მულტფილმი "მზარელი მულოდები" 09.55, 12.20, 16.15, 17.50, 18.50 მუსიკა 10.00 სერიალი "პრე რუსი"

08.00 პროგრამა "დილა" 10.00 სერიალი "პრე რუსი" 10.30 მულტსერიალი "სიმბა - მეფე ლომი" 11.00 მხ.

კვირა

3 აგვისტო

08.00 მოამბე 08.15 მხ. ფილმი "გადასახვევნი" 09.45 დიდი დასვენება 10.20 დოკ. ფილმი 11.15 "ტელოტი"

19.00 მულტფილმი 19.30 დიზანი 19.50 ტალანტები და თავყანისცემლები 20.30 მტრისები პორტრეტისთვის

08.00 კლასიკა 09.00 კურიერი 09.20 ფიფქია 09.50 ცხოველთა ომები 10.20 საბ.ფილმი "ნათემი" 12.00, 15.00

08.00 ანონსი, მულტფილმი 08.20 აღსავალი 08.25, 10.15, 12.30, 21.55, 22.50 მუსიკა 08.30 ახალი ამბები

08.55 ქრონიკა 09.05, 16.40, 18.00, 01.20 იმედის მულოდები 10.20 ანიმაციური სერიალი "მითური მეთოდები"

09.00 მულტფილმი "ბოლტო 2. მელის გზა" 10.35 მხ. ფილმი "გაბარა ჰაბიბისევი" 12.30 დღის

12.00 მხ. ფილმი "საბოლოო დღე" 14.00 მხ. ფილმი "გადასახვევნი" 16.00 მხ. ფილმი "ლაპარაკი" 18.00

11.00 საბავშვო მუსიკალური კოლაჟი 12.00 თეატრალური შეხვედრები 13.35 თბილისური ოჯახები 14.00

09.00 მუსიკა 10.00 ტორლოა 13.00 ფილმი 15.00 მუსიკა 16.00 ფილმი "გადასახვევნი" მთ. რ-ში ენდი

09.30 მულტფილმი "მზარელი მულოდები" 09.55, 19.15, 20.15, 22.15, 00.20 მუსიკა 10.00 სერიალი

09.30 მულტფილმი "მზარელი მულოდები" 09.55, 19.15, 20.15, 22.15, 00.20 მუსიკა 10.00 სერიალი

სალონი

სალონი

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "ქართული სალსარი კანადა და ჯეორჯია - გამომავალითი სალსარი"

21.07 03.08 mimdinareobs galereis oqros fondis gamofena.

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

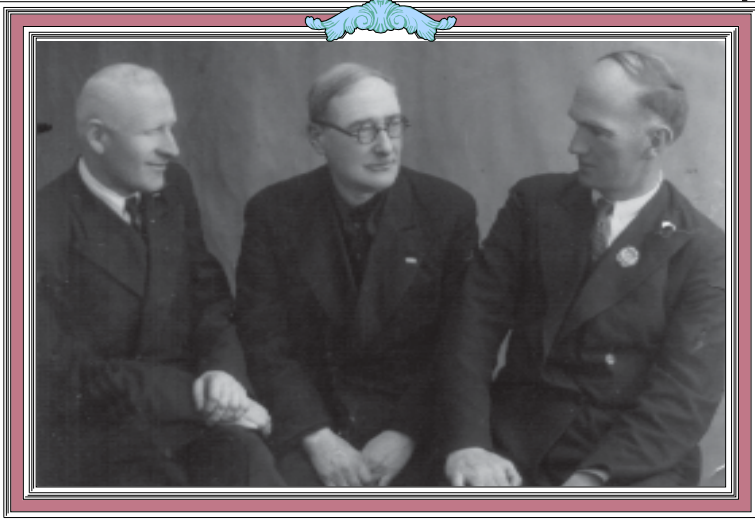
21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

21.07 03.08 mimdinareobs gamofena "არს სალონი..."

ალბომი

ეკლას რაიქ აქეს სასსოვარი

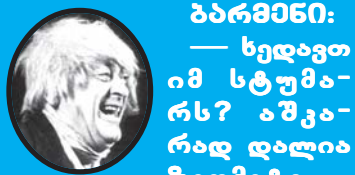
მარცხნიდან: ბესო ქლენგი, ლეო ქიაბელი, დოდო ანთაძე. ქუთაისი. 1945 წელი.

ფოტო მოგვაწოდა ნოდო ქლენგი.

რედაქციის მიერ შეუკვეთავი მასალების პუბლიკაციისთვის ჰონორარი არ გაიცემა.

ავტორებს ვთხოვთ, კომპიუტერზე ანაწყოთ 2-2,5 ნაბეჭდ გვერდზე მეტი მოცულობის სტატიებს ნუ შემოგვთავაზებენ.

ლიბილის დოზა

ბარმანი: — ხედავთ იმ სტუმარს? აშკარად დალია ზედმეტი.

მეორე სტუმარი: — მეც დამისხით ასი გრამი ზედმეტი!

სამეცნიერო მოსვენება ინსტიტუტში: — ჩვენს ლაბორატორიაში შევქმენით მიგველო ისეთი სითხე, რომელიც ამ ქვეყნად ყველაფერს შლის. ახლა მხოლოდ ისლა დაგვრჩენია, რომ გამოვიტონოთ ისეთი ტურტელი, რომელშიც ამ სითხის შენახვა შეიძლება.

— ოფიციალტი ჩემს ტიქაში რაღაც ცურავს! — ნუ დეღავთ, როცა დახრჩობას დაინწყებ, გამაგებინეთ და მასველებს გამოვუძახებ!

მოღის სამხაროში

მსოფლიოს მთავარი ვიტრინა

მაღაზიები. სადაც პოლივუდის ვარსკვლავების კი წინასწარი ჩაწერით ყიდულობენ საქონელს

თუ თქვენი წარმოდგენა კარგი განსაზღვრის შესახებ დიდი ხანია გაცდა იმ ჩარჩოებს, რომლითაც შემოსილი არიან ირგვლივ მყოფნი, თუ დახვეწილი გემოვნება და ამბიციებიც არ გაბლევთ მოსვენებას, ჩვენ ვიცით, თუ რა უნდა გირჩიოთ ასეთ შემთხვევაში. მიგასწავლით იმ ადგილებს, სადაც შეგიძლიათ შეიძინოთ ყველაზე საუკეთესო, ყველაზე მდიდრული, ყველაზე დახვეწილი განსაცემელი, სადაც თავმოყრილია მთელი მსოფლიოს მოდა და ბანალური შოპინგი საზეიმო რიტუალის ელფურს იქნეს. სწორედ აქ მოდიან დიდი ფულის მქონე ადამიანები, რომლებსაც ფულის ხარჯვის იშვიათი უნარი აქვთ. ეს გახლავთ მსოფლიოს 10 ყველაზე ძვირი ქუჩა, რომელთა შექმნის მიზანია მხოლოდ ის, რომ რაც შეიძლება ვუქვამან და შეამსუბუქონ თქვენი ქისა თუ საკრედიტო ბარათი.

მოგჯერ ცნობილი აბრების გვერდით შედარებით იაფი მაღაზიებიც შეგხვდებათ — Bigsby, krutlers crate Bardel, მაგრამ, არ იფიქროთ, რომ თქვენი შოპინგი მშვიდი იქნება: „შესანიშნავი მილის“ სამუშაო თუ უქმე ღვინო უამრავი გურისტი ეგანება, და ამიგომ ბროში გმის გაკვლევა ხანდახან ძალის გამოყენებითაც არის საჭირო. Svinguda Diagonal უნიკალური ადგილია, სადაც, თეთრეულის ყიდვისას თვით მაღაზიის უძველესი არქიტექტურითაც დაკობა შეიძლება.

„დიდგონალი“ ხომ ბარსელონას ყველაზე სახელგანთქმული ქუჩაა, მსოფლიოში ცნობილი მოღის სახლები, საოქრომჭედლო ნაწარმის ბუტიკები და ხელოვნების გალერეები განლაგებულია გოთური არქიტექტურის შენობებში, ხოლო თუ თქვენ არ აპირებთ რაიმეს შეძენას, გირჩევთ, უბრალოდ, ესტუმროთ მყუდრო ესპანურ კაფეს და დაგპტეთ იქ არსებული სიგუაციით. „დიდგონალს“ ჩვენს ნუსხაში მერვე ადგილი უკავია.

მოამზადებინათ ნანა სულაშვილი. (დასასრული მხნება).

ამ თავისუბურ ნუსხაში ბოლო ადგილი უკავია Laugavegur-ს — ისლანდიის დედაქალაქის ყველაზე ცნობილ ქუჩას. რეიკიავიკი მოღის ცენტრის სახელით ვერ დაიკვეხნის, მაგრამ აქ თქვენ შემოგთავაზებენ ნებისმიერ მოდურ სიახლეს. ქალაქის მთავარ საფარო ქუჩაში ნახავთ ექსკლუზიური განსაცემლის, აქსესუარების, ტყავის ნაწარმის, კოსმეტიკის, საცვლების, წიგნებისა და მუსიკალური ჩანაწერების მსოფლიოში ცნობილ მთავარ მაღაზიას. და კარგივე ან კრისტიან დორიო თუ უკვე აღარ იწვევენ თქვენს გაოცებას, გირჩევთ თვალი შეავლოთ ადგილობრივი დიზაინერების ნამუშევრებს. მათ შექმნეს თავისებური განუმეორებელი სტილი, რომელშიც ვიკინგების სამოსის ელემენტები ბრწყინვალედ ეხამება სუპერმოდურ სილუეტებს. მაგრამ არც ის დაივიწყოთ, რომ ისლანდია ევროპის ერთ-ერთი ყველაზე ძვირი ქვეყანაა, და ამიგომ, შესაძლოა, თქვენზე მოკუერი რეაქცია მოახდინოს კოსტიუმის ფასმა. ისე კი, ერთი რამ გარანტირებული გაქვთ: თუ საახალწლო კოსტიუმს რეიკიავიკიში იყიდით, იმის შიში არ უნდა გქონდეთ, რომ სა-

სსოვეს

გულიკო ნაჭყაბია

სამართალდამცავი ორგანიზაციის ვეგერანთა რიგებს კიდევ ერთი ღირსეული წარმომადგენელი გამოაკლდა. გარდაიცვალა საგამომიებო საქმის დეპარტამენტი მუშაკი, პოლიციის გადამდგარი პოლიკოვნიკი ბუმბუკი გომრბის კი ნაჭყაბია.

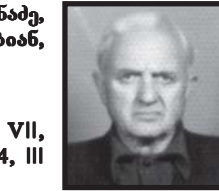
დაიბადა 1928 წელს. საშუალო განათლების მიღების შემდეგ ჩაირიცხა თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის იურიდიულ ფაკულტეტზე. პარალელურად მუშაობდა რესპუბლიკის პროკურატურაში. უნივერსიტეტის წარმატებით დამთავრების შემდეგ სამუშაოდ გააგზავნეს ქ. თბილისის შინაგან საქმეთა სამმართველოში ოპერატიული დარგის მუშაკად. შემდგომი მრავალი წლების მანძილზე გ. ნაჭყაბია მუშაობდა ყოფილი კალინინის, პირველი მაისის და კიროვის რაიონების შინაგან საქმეთა რაიონული განყოფილებების საგამომიებო სამსახურის უფროსად, სადაც დაუღალავი შრომისა და მონდომების შედეგად დიდი გამოცდილება დააგროვა. გარკვეულ პერიოდში ყოფილი ორჯონიკიძის რაიონის შს განყოფილების უფროსის მოადგილედ მუშაობდა. 1973 წელს გ. ნაჭყაბია გურჯაანის შს რაიონული განყოფილების უფროსად დააწინაურეს. ამ პოსტზე მუშაობის წლებში ნათლად გამოვლინდა პოლიკოვნიკ გ. ნაჭყაბიას მაღალი პროფესიონალიზმი და კომპეტენტობა. გურჯაანში მუშაობის წლებში მან თავისი უბრალოებითა და ადამიანური ურთიერთობებით რაიონის მოსახლეობის დიდი თანადგომა და დამსახურებულ პატივსცემა მოიპოვა. 1979 წელს გ. ნაჭყაბია კვლავ თბილისში, ყოფილი პირველი მაისის შს რაიონული განყოფილების უფროსად გამოიყვანეს. ამ მაღალ პოსტზე იმსახურა 1984 წლამდე, რის შემდეგაც იგი თადარიგში გავიდა.

პოლიკოვნიკი გ. ნაჭყაბია თავის მეუღლესთან — პროკურატურის ორგანოების დეპარტამენტი მუშაკთან ოფელია დავითაშვილთან ერთად ათეული წლები ღირსეულად ემსახურებოდა მართლწესრიგის დაცვისა და განმტკიცების საქმეს, რაც მთავრობის ორდენებითა და მედლებით აღინიშნა.

წავიდა ჩვენგან უადრესად კაცთმოყვარე, სიკეთით სავსე, მეგობრებისა და ახლობლებისთვის თავგადასხვებული სპეციალ ადამიანი, სამაგალითო მეუღლე, მამა და ბაბუა, რომლის სსოვეს დაუვიწყარია მათში, ვისაც მისი დიდი კაცობის მაღლი უგრძნობია. ნათელში ამყოფოს მისი სული უფლებამ.

გომრბისი.

შვილი ლეონა (მანანა) შეროშია, სიძე თამაზ იმნაძე, შვილიშვილები შოთა, გიორგი იმნაძეები იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა

შოთა ვლადიმერის კი შეროშია პანაშვიდი 29, 30 VII, 5 სთ. დაკრძალვა 31 VII, 3 სთ. მისამართი: ჭავჭავაძის პროსპექტი №44, III საბარბაზო.

დედა ვენერა ბაბუნაშვილი, მეუღლე ამირანი, შვილები ელენე, გიორგი, ქეთევან მაქარაშვილები, შვილიშვილები ნათია, ნანა, ნუცა, სიძე რეზა გოგუაძე, ძმისწულები გიორგი, მისიელ, ლამაზ მარამ ბარამიშვილები, რძალი იმა ბაუტაშვილი, ნიკოლოზ ამისულაშვილი, ლევან მეიფარიაიანი, მამიდები ვარა, ლილი, ლეილა ბარამიშვილები, დედაშვილები, მამიდაშვილები, ბიძაშვილები ოჯახებით იუწყებიან, რომ გარდაიცვალა მაღლისა (ნანა) გომრბის ასული ბარამიშვილი-მაქარაშვილისა პანაშვიდი 29, 30 VII, 5 სთ. გამოსვენება 31 VII, 3 სთ. მისამართი ართვინის I ნიხი. №3.

სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს ქ. თბილისის მთავარი სამმართველო თანაუგრძობს სამინისტროს საგამომიებო დეპარტამენტის უფროსს, იუსტიციის პოლიკოვნიკს მაღსამ სალავაიას მამის ბრიგოლ (ბრიგია) შაოლრბის კი სალავაიას გარდაცვალების გამო და უცხადებს სამმომარ განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს ხელმძღვანელობა და კოლექტივი გამოთქვამს მწუხარებას, სამინისტროს საგამომიებო დეპარტამენტის უფროსის, იუსტიციის პოლიკოვნიკს მაღსამ სალავაიას მამის ბრიგოლ (ბრიგია) შაოლრბის კი სალავაიას გარდაცვალების გამო და უცხადებს სამმომარ განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს კონგრშიონაჟის დეპარტამენტი თანაუგრძობს სამინისტროს საგამომიებო დეპარტამენტის უფროსს, იუსტიციის პოლიკოვნიკს მაღსამ სალავაიას მამის ბრიგოლ (ბრიგია) შაოლრბის კი სალავაიას გარდაცვალების გამო და უცხადებს სამმომარ განსვენებულის ოჯახს.

საქართველოს სახელმწიფო უშიშროების სამინისტროს კონგრსაბოტაჟისა და ეკონომიკური კონტრაბანდის დეპარტამენტის კოლექტივი თანაუგრძობს საგამომიებო დეპარტამენტის უფროსს, იუსტიციის პოლიკოვნიკს მაღსამ სალავაიას მამის ბრიგოლ (ბრიგია) შაოლრბის კი სალავაიას გარდაცვალების გამო და უცხადებს სამმომარ განსვენებულის ოჯახს.

ვახტანგ მუსხელიძე ოჯახით სამმომარ უცხადებს მაღსამ სალავაიას მამის ბრიგოლ სალავაიას გარდაცვალების გამო.

რედაქცია მაღლოვას უხდის ყველას, ვინც გაზეთის ეს ნომერი შეიძინა და წაიკითხა!

საქართველოს რესპუბლიკა საქართველოს რესპუბლიკის საგარეო ურთიერთობების სამსახური. მისამართი: 380008, თბილისი, მ. კოსტავას ქ. №14. ტელ: 99-73-24. საგამომი ბანკი: საქართველოს საგარეო ურთიერთობების სამსახური. ელ. ფოსტა: sakresp@go1.ge